

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 15.09.2022. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан, седите.

Наставак претреса у предмету К-По2 4/17 против окривљених Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Југославије.

Веће је у истом саставу.

Присутни су: Василије Сераглић, заменик тужиоца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, присутан, добар дан.

Председник већа: И саветници, односно сарадници Миољуб Виторовић и Вучо Новак.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић, сви окривљени и браниоци Нинић, Дозет, Перовић и Санковић.

Обавештена сам да су ту вештак Звезданка Савић и сведоци Јовичић и Папић, да је сведок Божић болестан.

Јел` су сведоци овде или напољу? Напољу су, добро. Вештак је ту? Изволите.

Адвокат Небојша Перовић: Ако дозволите само, техничке природе, пре тога пошто је приступио у сали овај, син, да кажем, да присуствује, али мора у 15 до 11 по дете у вртић, па негде би око 10 и 10, 10 и 15 би се удаљио.

Председник већа: Важи, може. Изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ ВЕШТАКА

Звезданка Савић, са личним подацима као на списку сталних судских вештака.

Судски вештак Звезданка Савић: Јесте.

Председник већа: Дужни сте да налаз и мишљење дате по свом најбољем знању, по свим правилима струке. Подсећам Вас да сте положили заклетву. И реците ми, вештачили сте Драгану Ђекић и то је било још сада ћемо да видимо. Имате код себе? 29.03.2021. године, па ми реците, сећате се тога?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, наравно. Ја сам писала налаз 27.03. то је предао професор Ковачевић заједно као комисијско вештачење.

Председник већа: Добро. Ово комисијско каже овде, да сте само Ви то радили.

Судски вештак Звезданка Савић: Па, ја мислим да је и он, ја не знам. Доста смо радили предмета...

Председник већа: Аха, јесте и он, добро.

Судски вештак Звезданка Савић: Али мислим да је и он био у овом предмету.

Председник већа: Остало је да Вас испитамо за Драгану Ђекић. Реците ми, да, Звезданка Савић, реците ми сада да ли остајете код тог налаза и мишљења, да ли остајете код својих закључака?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, остајем при налазу и мишљењу урађеног пре више од годину и по дана у једној адвокатској канцеларији где сам извршила потпуно испитивање и експлорацију Драгане Ђекић применом интервјуа и адекватних одређених психолошких техника.

Председник већа: Добро. Ви сте то писали, кажете, заједно и закључак је заједно, је ли тако?

Судски вештак Звезданка Савић: Мислим да смо радили заједно.

Председник већа: Па ћете онда да ми кажете следећу ствар: имајући у виду да је то било по службеној дужности, у овом, ако ме пратите, само да пронађем, кажете да је она психофизички развој и тако даље, ова тачка 2 закључци, су емоционални и тако даље, ментални капацитети одговарали њеном календарском узрасту. Јел` то тако?

Судски вештак Звезданка Савић: То је радио, извините.

Председник већа: То читам то мишљење.

Судски вештак Звезданка Савић: Можете, то је интегрисано вероватно, на крају, јер професор Ковачевић на крају даје комплетно оно мишљење укључујући наравно и мој налаз, тако да ја могу да се држим овог мог, а Ви можете прочитати

Председник већа: Онда ћете сада Ви да ми кажете, ми имамо то мишљење, а овде имамо ово што сте Ви написали, што би неки био Ваш налаз, је ли тако?

Судски вештак Звезданка Савић: Ево имам, комплетан налаз држим у руци.

Председник већа: Добро, и шта је онда, је ли то мишљење и Ваше или није Ваше?

Судски вештак Звезданка Савић: Јесте, јесте, али ми смо то радили комисијски и овај на крају мишљење као форми тог писања налаза, даје професор Ковачевић. Јер ја да сам радила ово самостално, ово би било другачије писано са закључцима и мишљењем. Али ово је само интегрисани налаз мој у оквиру комисијског вештачења.

Председник већа: Како сте Ви написали, реците ми још, опет то Ви нисте написали, претностављам да овај део мишљења је он писао?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, да, да, сигурно јер ја сам на крају дала.

Председник већа: Шта је то дисфорично?

Судски вештак Звезданка Савић: То значи умерено депресивно.

Председник већа: Е, зато Вас и питам, јер следећа реч у тој истој реченици је депресија благог интензитета.

Судски вештак Звезданка Савић: Да.

Председник већа: Па јел то није једно исто или због чега није једно исто?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, да Вам кажем, овај у дијагностичким класификацијама, стоји посебно депресија као ентитет, психијатријски ентитет где је описана као умерена, средња, али стоји и дисфорија. То је нешто још, да кажем, блажи облик од депресивних осећања.

Председник већа: Шта је било код окривљене?

Судски вештак Звезданка Савић: Код ње?

Председник већа: Дисфорично или благо депресивно?

Судски вештак Звезданка Савић: Па дисфорично у тренутку испитивања. То је сада нека можда.

Председник већа: Добро, сада идемо на следећу страну 8 је опет, не знам ко је то радио, ко је писао, каже овако: анализом напред наведених добијених резултата, нађите, молим Вас, страни 8, не постоји медицинска документација и тако даље, која би указивала да њени ментални капацитети нису одговарали њеном календарском узрасту.

Судски вештак Звезданка Савић: То није моје.

Председник већа: То није Ваше?

Судски вештак Звезданка Савић: Не.

Председник већа: Добро. А шта сте онда Ви нашли, кажите нам онако најкраће? Јесте ли илн није одговарао њен развој календарском узрасту и шта карактерише тај узраст, колико је година она имала?

Судски вештак Звезданка Савић: Ја сам, ево овако ја ћу Вам рећи, значи ја сам применила експлоративни интервју који укључује испитивање, уопште њеног психолошког стања, догађаја који се десио раније. То је један посебан начин испитивања где долазимо до релевантних података о њеном психолошком актуелном функционисању и извлачимо неке закључке на основу тога како је била она раније. Ту нам помажу и тестови као што је Роршарх метод за процену личности који сам ја детаљно овде њој применила и анализирао. Она је, сад ћу Вам рећи, овај, значи резултати психолошког испитивања, добро, да на основу података добијених интервјуом, говорим оно сада сажето, и психолошким тестирањем, да се може закључити да код испитанице не постоји озбиљнија психопатолошка феноменологија. То је актуелно. У одбрамбеној стратегији доминира рационализација, потискивање и негирање. Шта то значи? Да када сам је испитивала везано за догађај, пре толико година, 1995., кад је већ било, она је објашњавајући тај догађај, доста рационализовала и објашњавала због чега је она узела учешће да иде на ратиште. Просто је рационализовала своје понашање неким позитивним моментима да она жели да оде тамо, да би помагала рањеницима, то је рационализација. Потискивање, она је, дошла сам до закључка, на основу ових тестова, да она неке моменте и догађаје потиснула који су јој били можда трауматични. Тако да тај механизам је користила. А негирање се односи на питања везана за неку њену активност која би била процењена као недозвољена, да је она радила нешто лоше са тим људима са којима је долазила у контакт. Она је користила негацију. Значи, она је то апсолутно негирала. Њени интелектуални потенцијали у тренутку испитивања увек су вероватно такви и били, су у границама просека, али она нема адекватну едукативну и социјалну надградњу, њен општи фонд знања је мали, низак, али она има очувану интелектуалну заинтересованост, чак са идејом да своје искуство преточи у форму неког романа. Она је рекла да воли да пише, да она често пише.

Председник већа: Да би можда написала књигу.

Судски вештак Звезданка Савић: Да, то, али је генерални фонд знања, њена информисаност просто због неадекватне надградње скучена. Значи, то смо видели, то сам видела преко субтеста информисаност који припада тесту за мерење општих интелектуалних способности, где је постигла нижи скор. На пример, није знала да одговори на нека питања типа вето.

Председник већа: Колико је година она имала?

Судски вештак Звезданка Савић: Она у тренутку испитивања...

Председник већа: Тада, у време када јој се ставља на терет да је извршила дело?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, мислим да је то било 16-17 година, тако, ако се не варам да је било.

Председник већа: И које је то доба, како се то зове?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, то је адолесценција.

Председник већа: Шта је карактеристично за то доба?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, карактеристика адолесценције то је доба где се личност још развија, где није достигла своју потпуну интеграцију, негде можда достиже до 24-те године и да је карактеристика тог доба једна, да кажемо, може бити једна незрелост, једна исхитреност, једна импулсивност у понашању, затим поводљивост, може бити већина се понаша тако, али не мора да значи да се свако тако понаша. Код ње јесте била карактеристика неке импулсивности, али ја сам то објаснила преко анализе њеног породичног фунгиционисања. Јер она је одрасла без адекватних идентификационих модела, значи родитељи су изгубили старатељство над њом, расла је са сестром, била је у неком дому чини ми се пре тога.

Председник већа: Шта је још карактеристично када се у адолесценцији нека особа нађе у групи? Да ли се ту нешто мења у понашању или како, охрабрује или како?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, данас је карактеристично... Карактеристично је да данас овај то је једна, да кажем, општа појава која сада не могу сада да применим на њој, али могу и на њој, да вршњачка група узима примат над родитељским ауторитетом. Дакле, данас родитељи имају већина где су им деца овај, подложна том антисоцијалном понашању, имају мање утицаја на своју децу него вршњаци зато што сами родитељи ту негде подбаце у томе, у том ауторитету, у тим васпитним...

Председник већа: То би било данас. Али имајући у виду да је она имала из тог неповољног породичног окружења, је ли тако?

Судски вештак Звезданка Савић: Она није имала, она је имала мајку која је пила, отац који је пио, значи то је страшно за дете у развоју да нема своју примарну породицу и да тако лута. Таква особа заиста буде подложна овај неким утицајима из спољне средине. Просто негде се неке приклони. То је била специфична ситуација тада, та ратна дешавања која су била овај на територији бивше Југославије и да је она тада, јесте мало необично, али она је особа која је била, испољавала и неки авантуристички дух, то сам написала и то сам негде видела кроз неке одговоре. Она је негде и бекство тражила од те ситуације у којој се налазила, где није могла да се испољи, где није могла да упише, колико се сећам, медицинску школу, то је доживела као овако један депримирајући моменат за њу је био и траума, неки трауматски, била је осујећена у тој својој намери да упише медицинску школу. И и'о њеном казивању, у то време је дошла нека санитарска служба Црвени крст који је тражио добровољце. Она је по тој њеној причи, а у мојој анализи излаз значи из те ситуације пронашла тако што би отишла тамо са њима да помаже рањеницима. Јесте врло необично за особу 15., 16, 17 година, али је и очекивано када нема утицај родитеља, када нема оног да ти неко каже, не можеш тамо да идеш, то није за тебе, то је опасно. Значи, авантуристички дух зато што...

Председник већа: Можда и жеља нека за припадањем неке?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, она није имала осећај припадности и просто је тежила да ето негде избегне ту ситуацију и да има негде неки осећај припадности и осећај корисности. После се то мало претворило у неку ...

Председник већа: Да ли је ту присутна можда у том узрасту нека жеља за доказивањем?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, жеља за доказивањем, да. Јесте мало необично да девојка тог узраста крене на ратиште без свести о томе шта може да јој се деси. Али то је негде и одлика тих младих година да они немају антиципацију будућности и немају развијену способност да перципирају ту будућност и те неке последице које би настале било негативне, било позитивне. Него импулсивно улећу у неке активности, конкретн о код ње, одлазак на ратиште је. Поседовала је малу свест да може тамо нешто да јој се деси.

Председник већа: Чекајте, да видимо да ли има питања? Има тужилац питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам.

Председник већа: Не? Бранилац?

Адвокат Новак Нинић: Добар дан, адвокат Новак Нинић. Хтео бих да Вас питам, неколико питања. Пошто читајући Ваш налаз нисам успео да уочим границу докле користите коју технику коју сте примењивали, дакле где почиње експлоративни интервју, то сам закључио где почиње, али не видим где почиње на пример ова техника „вити“ и молио бих да ми објасните чему служи, шта се њоме утврђује?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, па приликом сваког испитивања клијента, пацијента, кажем то клијента, зависно кога испитујемо, наравно да прво почињете разговор. Ми то називамо психолошким интервјуом. Када кажем експлоративни интервју, то је интервју којим покушавамо да објаснимо понашање дате особе и оно што она изговара. Значи морамо да објаснимо шта то она говори. Ми није само да чујемо, значи него кроз тај интервју добијемо информације које ће нам послужити да објаснимо њено понашање у датом тренутку када је она нешто чинила или не чинила. Значи, то је поента. Интервју треба да буде, постоји структурисани и неструктурисани. Овде је употребљен један да кажемо полуструктурисани интервју, где је умешност психолога дошла до изражаја јер је интервју заиста незаменљив део експлорације личности. Оно како ви узимате податке од пацијента, од клијента и шта ви питате, вама ће у многоме помоћи да објасните њену личност и њено понашање. Недостаци у или непрофесионално вођење тог интервјуа, може да вас ускрати у добијању правих података. Значи, и да донесете погрешне закључке. Значи, врло је битно када питате, шта питате, о чему питате.

Председник већа: И техника „вити“ и то смо питали?

Судски вештак Звезданка Савић: То је почетак испитивања. Када се заврши експлоративни интервју, када ја добијем податке које сам хтела да добијем, почевши од рођења, од раног развоја, од школовања, од свих тих фаза кроз које она пролази, где она мени објашњава, када ја дођем до закључка да сам добила довољно информација ја примењујем онда психолошке тестове. „Вити“ је стандардизовани текст интелигенције, то је Векслерова скала за мерење интелигенције коју је направио Векслер у Америци не знам већ које године, а овде је направљена стандардизација пре више година, можда и петнаест, да би тај тест био примењив на наше услове, значи мењана су питања, која би одговарала нашој култури. На пример, у првој Векслеровој верзији била су питања ми идемо сваке недеље на литургију, такво је било питање. То на пример није одговарало нашој средини, па су ту они изменили питања која ће одговарати овој нашој култури која кад је тест рађен, нису људи ишли сваке недеље баш сви на литургију. Мислим, разумете ме? Тај тест испитује њене опште интелектуалне способности, али испитује и специфичне интелектуалне способности и даје нам

податке о њеним примарним интелектуалним потенцијалима, затим даје податке о специфичним способностима да ли постоји, што је важно, редуција односно смањење ефикасности услед да кажемо, лошијих математичких способности, да видимо да ли су њене, памћење, когнитивне способности ако нису у реду, онда то може указивати на нешто на пример, на неки можда неуролошки поремећај или депресију, која је или, депресију која је актуелна, па је онемогућава да одржава ту концентрацију. Значи, ту постоји низ суптестова, имамо вербални, имамо невербални део и онда добијамо један општи IQ. У задње време, некад није потребно изјаснити се бројчано о томе зато што то ништа не значи ако га ви не објасните, шта вама значи да ја Вама кажем да је њен, да се њене интелектуалне способности крећу, да је IQ 105. Вама који то не знате, не значи ништа ако ја не кажем да то припада просечним интелектуалним способностима.

Адвокат Новак Нинић: Добро, када имамо број онда можемо и да прочитамо. Ја хоћу да Вас питам ово, схватио сам кроз налаз које сте чињенице утврдили техником експлоративног интервјуа. Међутим, кроз налаз нисам нигде прочитао ово што говорите то јест нисам прочитао чињенице које сте утврдили применом технике „Вити“.

Судски вештак Звезданка Савић: Како нисте утврдили?

Адвокат Новак Нинић: Па, не могу да нађем ово што ми сада говорите.

Судски вештак Звезданка Савић: Па, знате шта.

Адвокат Новак Нинић: У том смислу је тешко проверити, имамо само закључак Ваш, то хоћу да кажем.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја Вам објашњавам... И ја Вам објашњавам... Ево овако, не, имате. Интелектуални потенцијали су примарно у границама просека. Али услед недостатка адекватне едукативне и социјалне надградње, она посесује општи скромни фонд знања. То је што се добија тестом информација. Али очуване интелектуалне заинтересованости то видим кроз разговор јер каже да пише, да ово, да оно, чак са идејом да своје искуство преточи, добро то смо рекли. Е сада долази, њено мишљење је очувано, без елемената психотичних садржаја. То се исто види применом тог интервјуа, односно „Витија“ кроз одређене субтехнике. Мислим сада ја не могу да Вам сваку субтехнику објашњавам. Функционише и одржава се на ниво конкретних операција. То се утврђује конкретно да кажемо одређеним питањима из субтестова, на пример, и пословица, гвожђе се кује док је вруће, ја сада тачно не могу да се сетим шта је одговорила. Али она је негде и одговарала типа, па док је вруће, оно се кује, јер није могла то да пребацн на конкретну ситуацију где се ствари раде на време. На пример, зато се каже, мишљење је конкретно и није достигла тај апстрактни ниво. Социјална интелигенција је добро развијена, значи шта? Она одржава контакте социјалне.

Адвокат Новак Нинић: Да ли то исто утврђујете том „Вити“ техником?

Судски вештак Звезданка Савић: То се исто утврђује да, ту је субтест схватања битан за то, како она функционише у том социјалном контексту јер су одређена питања која то процењују. Значи, она је, има способност да остварује социјалне интеракције, она није повучена, није, она зна да се снађе у средини. Али, рекла сам, под упливом емоционалности зато што је импулсивна, раздражљива, анксиозна, већ сам негде то рекла, њено понашање може бити понекад исхитрено.

Значи, нема ту контролу, реагује импулсивно или са осећањем безнађа. Значи, може или једно или друго, све зависи шта њу доводи у ситуацију да она има слабију контролу. Некад ћете ви реаговати импулсивно, агресивно, а некад ћете у тако неким ситуацијама где не можете рационално да схватите ситуацију у којој се налазите, можда улазите као личност у неко то оно дисфорично понашање, безнађе, повучете се, ћутите, а неке друге особе ће у тој ситуацији да буду импулсивне, да буду или пасивно агресивне. А да објасним то, пасивно агресивна, особина личности је код особа које имају добру контролу али неће да испоље ту агресију на отворен начин, него вас на пример, да кажем тако, „подбадају“ или су саркастични, често су опортунисти, често се супротстављају вашем мишљењу.

Адвокат Новак Нинић: Је ли то Драганин случај или само едукујете?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, није, није, ја Вам сада желим да објасним детаљније ово што сте ме питали. Значи, након урађеног теста интелигенције, који нам даје податке о њеним општим интелектуалним способностима и да ли има редуције или нема и који ми даје основу да ли да ја кренем са испитивањем, да применим тест личности. Јер тест личности се даје људима који су просечни, просечних интелектуалних способности. Не може да се да особи која је испод просека, јер ви податке које ту добијате, су невалидни. Постоје правила – 11 одговара.

Адвокат Новак Нинић: Мора имати некакав ментални капацитет.

Судски вештак Звезданка Савић: Мора, мора да буде, не може да да десет одговора, протокол који добијете је невалидан и онда не можете на основу тако малог протокола извести закључке. Она је дала довољан број одговора, мислим да сам ја то и написала, дала је 25 одговора. Нема специјалних скала, то су скале које искачу, које говоре о некој озбиљнијој психопатологији, она тога нема. Али оно што је индикативно у том „Роршах“ тесту су такозвани мор одговори, то су мор одговори, одговори који указују на депресивност јачу, средњу, ниску и на та дисфорична осећања. Мор одговори, ако Вас сада то интересује, баш толико да идемо у детаље, то су одговори...

Адвокат Новак Нинић: Нисам Вас то питао, није потребно.

Судски вештак Звезданка Савић: Добро, да не говорим, то су, на пример, покидани лист, изгужвана књига или шта ја знам, нешто, али то опет је урађено на основу „Ексел“ који је радио овај Роршах тест и направио једну другачију верзију за оцењивање, то је примењено на хиљадама и хиљадама испитаника који су дали сличне одговоре, па је на основу тога направљена стандардизација. На пример, нарцистична личност, закиста дефинитивно, ако каже да види фигуру као одраз у огледалу, то заиста буде тако, ако има више од два таква одговора.

Адвокат Новак Нинић: Разумемо се. Хтео сам да Вас питам управо за то што сте утврдили „Роршах“ методом за процену личности. Налазим у налазу нешто што изгледа као $P=25$. Је ли то нека нумеричка вредност?

Судски вештак Звезданка Савић: Да, то је број одговора. Ја то морам да напишем по свим правилима задавања теста, то је овај, број одговара који је она дала, значи да је тест валидан и да може да се користи за интерпретацију. Да је дала десет одговора, ја бих рекла „Роршах“ је примењен, дат, задат, али добили смо 10 одговора и

он није валидан тест, не може на основу тога да се извлаче неки закључци о њој. Она она нема специјалне скорове, она нема психопатологије, оне у психијатријском смислу.

Адвокат Новак Нинић: Разумемо се. Питам Вас због ове нумеричке вредности, до тог неког резултата теста о коме сте се Ви раније 26.11.2021. године на записнику страна 32, касније на страни 35. на питања мога колеге Ђорђа Дозета, овај, када Вас је питао за нумеричке вредности Митрашина Глишића везано за његов IQ, рекли сте: „Знала сам да ћете то питати, то хоћу да Вам кажем, то је везано за стил писања психолошких налаза“. Па, на 34. страни кажете: „Ето, шта да Вам кажем, јер ми радимо интегрисани налаз, психолози који завршавају факултете раде школске налазе, па Вам таксативно наводе“ и тако даље. И онда на 35. страни поново кажете: „Ја Вам кажем, стилови писања налаза психолога се разликују. Ја пишем интегрисани налаз“, дакле не износите бројке. Шта је различито, то јест, шта се десило да промените стил од Митрашина до Драгане?

Судски вештак Звезданка Савић: Па знате шта, ја не знам зашто ме питате сада за њега.

Адвокат Новак Нинић: Не за њега, него за Драгану.

Председник већа: Он пита за стил, као зашто тамо јесте, а овде није.

Судски вештак Звезданка Савић: Знате шта.

Адвокат Новак Нинић: Ја бих да испитам кредибилитет Вас као судског вештака овде.

Председник већа: Колега, да чујемо вештака.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја имам слободу у писању налаза, значи ја могу некада и да напишем ако сам добила овакав ...

Председник већа: Да ли мора то да се напише или не мора?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, не мора али већина их пише. Не мора, ја могу да дам описан налаз, који имам поткрепљено са документацијом која се налази код мене. Али ово је сада анализа свих тих тестова, дата у једној интегрисаној форми. Тако да...

Адвокат Новак Нинић: Добро, да Вас питам само још пар ствари. Кажете да сте након експлоративног интервјуа и целокупног поступка који сте обавили, код ње приметили рационализацију и негацију када говори о тим пређашњим догађајима.

Судски вештак Звезданка Савић: Да.

Адвокат Новак Нинић: Па сада желим да Вас питам, има ли то некакву негативну конотацију на Ваше закључке у односу на Драгану? Дакле, ако она рационализује неке своје пређашње, докле иде та рационализација, је ли то стриктно нешто лоше или ја просто могу да објасним шта сам већ због чега урадио?

Судски вештак Звезданка Савић: Сад ћу Вам рећи. Психолошки налаз психолози када раде, када процењују једну личност и уопште када разговарате са

неком особом, психолози који су професионалци у свом послу и изучили смо ту науку како смо је изучили, овај, не можемо а да не заобиђемо одбрамбене механизме, одбрамбене механизме личности. И ви се у датој ситуацији када разговарате са неким, везано за нешто, потпуно несвесно користите да кажемо пројекцијом. То је одбрамбени механизам, то је несвесно.

Адвокат Новак Нинић: За мене то није применљиво тако да...

Председник већа: Немојте, немојте да чујемо одговор колега, немојте.

Адвокат Новак Нинић: У сваком случају, ја сам нешто. Кажите ми за Драгану конкретно.

Судски вештак Звезданка Савић: Да Вам кажем.

Председник већа: Колега немојте прекидати. Колега Нинићу немојте прекидати вештака кад говори. Ми сада сви чекамо да она одговори, а Ви је прекидате.

Адвокат Новак Нинић: Опростите. Има алтернативне одговоре, не за конкретног испитаника, већ за како је иначе популација поступка.

Председник већа: Слушајте ме браниоче, поставили сте питање, вештак даје одговор. Шта Ви имате то ћемо касније да расправимо, а сада ће нам вештак рећи одговор.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја хоћу само да кажем да овај, да човек као психолошко биће у свом функционисању у комуникацији са људима, у различитим животним ситуацијама несвесно користи и одбрамбене механизме. То су несвесни, несвесни, то су, то се его брани од растуће на пример анксиозности. Да не би дошло до пробоја анксиозности и користи се несвесни одбрамбени механизми. Један од тих механизма је рационализација. Хтела сам да направим поређење са пројекцијом јер често људи користе и пројекцију, кад кажем користе...

Председник већа: Не морате правити никакво поређење.

Судски вештак Звезданка Савић: То није свесно.

Председник већа: Рационализација је значи?

Судски вештак Звезданка Савић: Рационализација је једноставно правдање, несвесно правдање одређеног понашања.

Председник већа: Добро.

Судски вештак Звезданка Савић: Да би се смањила анксиозност. Да објасним тачно шта је рационализација. То је значи одбрамбени механизам несвесни којим се его брани од растуће анксиозности. Постоје два типа рационализације. Тип „кисело грожђе“ то је из приче о басни где лисица није могла да, да ухвати грожђе зато што је било високо, она је рекла, рационализовала. Ја не могу да дохватим то грожђе, ма оно је кисело. Дакле, и људи у одређеној ситуацији користе рационализацију која је несвесна. Не можете да, ово и није ни тако вредно, нећу да овај, то купим, па нема везе, зато што ви то не можете да урадите. Конкретно код ње, она је рационализовала своје

понашање позитивним, позитивним ставом о томе због чега је она тамо отишла. Значи, то је била њена рационализација да представи себе у светлу које ће бити позитивно. То је рационализација.

Адвокат Новак Нинић: Да ли мора да има негативно мишљење о томе зашто је отишла?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, знате шта.

Адвокат Новак Нинић: Да ли свако позитивно мишљење рационализација и одбрамбени механизам?

Судски вештак Звезданка Савић: Да Вам кажем нешто, рационализација је несвесна и људи је користе рекла сам да се одбране од те неке анксиозности. Дубоко да залазимо толико у неку личност баш то је заиста и немогуће, поготово кад се ради о нечему што је...

Председник већа: Ви сте то написали у негативном контексту, то хоће да пита.

Судски вештак Звезданка Савић: Да. Не, ја сам...

Председник већа: Овде је у конкретном случају био негативан контекст рационализације или не?

Судски вештак Звезданка Савић: Она је себе представила, представила на тај начин да то није било у негативном контексту него у позитивном, а ја Вам кажем да она, покушавам да објасним то да је она отишла тамо због целокупне њене животне позиције у којој се нашла и као тако млада направила је један исхитрени, инпулсивни поступак колко год Ви то тумачили или неко тумачио као позитивно, добровољац који иде да помаже, али врло необично за девојку од 16 година, да се јави негде да иде на ратиште. Разумем мушкарац, али девојка мало необично.

Председник већа: Добро.

Адвокат Новак Нинић: Добро, о томе се расправља са Вашим колегом, али нема везе.

Судски вештак Звезданка Савић: Ал није, али није, није негативно.

Адвокат Новак Нинић: Није негативно? У реду је. А, за те негације, сад мене интересује колико она негира нешто за шта тврди, мисли да није урадила тад?

Судски вештак Звезданка Савић: Па она перманентно негира мислим, да је то већ у старту кад је, кад се расправља о делу. Да ли сте Ви, питате је неко подпитање, да ли сте Ви тамо када сте отишли да негујете те људе, рањенике, да ли сте урадили нешто друго под утицајем тих дешавања, свега? Не, ја никада ништа нисам урадила лоше, ја сам само помагала.

Председник већа: Добро.

Судски вештак Звезданка Савић: То је та значи негација, ал то је, то може бити и свесна, може бити и несвесна.

Адвокат Новак Нинић: А, је ли на то можда имало утицаја чињеница што је она била већ оптужена једном приликом пред овим судом и ослобођена после дугогодишњег процеса сваке одговорности за то?

Судски вештак Звезданка Савић: То не знам верујте, за то немам увида, не могу да причам да спекулишем, ја немам увида у то.

Адвокат Новак Нинић: Нисте до тога дошли?

Судски вештак Звезданка Савић: Не знам, не знам.

Адвокат Новак Нинић: Добро. Опростите само тренутак. Дакле, утврђујете да је она амбителан стил понашања.

Судски вештак Звезданка Савић: То је, то је знате стручно амбитентни стил. Она меша осећања.

Адвокат Новак Нинић: Опростите.

Судски вештак Звезданка Савић: Меша осећања и рационално понашање, јер нема она скроз рационално понашање. Ја сам рекла уплив емиционалности на когнитивне процесе, на рацио, али она то, то је тако једно мешано понашање.

Адвокат Новак Нинић: Јел могу да Вам прочитам шта сте написали након овога?

Председник већа: Прочитајте, само кажите страну.

Адвокат Новак Нинић: Последња страна Вашег налаза. Том интерперсоналних релација углавном заузима периферну позицију.

Председник већа: Да, да ево сада ће вештак да нам.

Адвокат Новак Нинић: Без веће тенденције ка агресивним конфронтацијама.

Судски вештак Звезданка Савић: Да, да ја мислим да је то јасно, ја не знам шта?

Адвокат Новак Нинић: Е, сад то ме занима. Да ли дете које је одрасло у окружењу у ком је одрасла Драгана, да ли негде постоји некакав правилан ток од њене те средине која на крају исходује особу која се понаша оваким стилем понашања? Дакле да заузима периферну улогу и није склона агресивним конфронтацијама?

Судски вештак Звезданка Савић: Ја сам то закључила на основу питања из интервјуа како се понашала иначе док није отишла на, на то ратиште и на основу питања која сам јој постављала везано за само њено понашање тамо, значи...

Адвокат Новак Нинић: Извињавам се, ово што ја говорим сте утврдили према роршах методи тако пише.

Судски вештак Звезданка Савић: Па, Ви читате једно, а ја овде имам друго. Мислим Ви читате из оног, не могу да Вас пратим.

Адвокат Новак Нинић: Читао из оног који је у списима.

Судски вештак Звезданка Савић: Добро, добро, овај, где сте то нашли?

Адвокат Новак Нинић: Шеста страна дакле негде пред крај Вашег рада.

Судски вештак Звезданка Савић: А ово, током интерперсоналних реакција углавном заузима... Да, то су индикатори које сам добила на „Роршах“ тесту. Да, она заузима периферну, нема агресивних одговора, нема АГ одговора.

Адвокат Новак Нинић: Е сад, пошто констатујете да, само тренутак.

Судски вештак Звезданка Савић: Значи, тестови, индикатори на тесту нису показивали да она има то понашање превише агресивно него да је једноставно особа која у датим тренуцима...

Адвокат Новак Нинић: Е сад, да ли то што је она од раног детињства депримирана недостатком адекватних идентификационих модела понашања и недостатком оптимистичког погледа на свет, одговара томе овај да она напослетку буде особа која одговара овом амбиталном стилу понашања? Има ли некакав логички след, дакле, постоје ли правилност да деца која одрастају у оваквом окружењу?

Судски вештак Звезданка Савић: Нема те правилности, ово је код ње утврђено.

Адвокат Новак Нинић: Код ње?

Судски вештак Звезданка Савић: Они могу да се понашају и агресивно, могу да уђу у интровертно понашање, у асоцијално...

Председник већа: Добро, немојте нам баш све у детаље објашњавати.

Адвокат Новак Нинић: Али, дакле, од нечега где недостаје оптимистички поглед на свет, долазимо до особе која бира периферну улогу у животу?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, не бира она периферну улогу, него се она у датој ситуацији неким високостресним ситуацијама пре ће да заузме ту периферну позицију, ипак је млада, него да се не знам како конфронтира, разумете.

Адвокат Новак Нинић: Сад, то мени није јасно, да након тога уклопите авантуристички дух у све то?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, добро, јесте.

Адвокат Новак Нинић: Како она то се склања, а на крају је авануриста и при том је импулсивна, а и депресивна? То нешто мени се никако не слаже.

Судски вештак Звезданка Савић: Па у датој ситуацији човек може да се понаша...

Председник већа: Да ли је то могуће код адолесцената?

Судски вештак Звезданка Савић: Могуће је, код адолесцената је могућа та промена расположења и промена понашања. Они су генерално неинтегрисани, они слабу контролу имају над емоцијама, поготову она која нема породицу своју, која је тако препуштена. Значи, може у датом моменту да превлада нека рационалност, па да буде адекватна, а у одређеним ситуацијама нема контролу и буде импулсивна. Значи, мешавина и то је овај показао овај тест. А иначе, и без теста неко ко је одрастао без породице, а то време тада такво какво је било, ту су сада највероватније неки моменти до којих ми нисмо могли доћи, то морам да се оградим.

Председник већа: И за потребе вештачења то и није можда важно.

Судски вештак Звезданка Савић: Да, да. Ја сам одговорила на питање које је било потребно.

Адвокат Новак Нинић: А које је Ваше питање конкретно било?

Судски вештак Звезданка Савић: Да ли је њена душевна, да ли је њен душевни развој за време тада дела за које се терети, одговара календарском узрасту. Значи, њен душевни развој је усклађен, она је интелектуално у границама просека, нема психопатологије, значи то је то.

Адвокат Новак Нинић: А ово све што смо до сада констатовали је њено актуелно стање? И да Вам искрен будем ми упада у очи да сте, читав Ваш рад говори о њеном актуелном стању до последњег пасуса који има збирно четири реда и кажете ово да је авантуриста. То ми потпуно одскаче од свега што је претходно утврђено.

Председник већа: Добро, то је Ваш коментар. Шта је питање?

Адвокат Новак Нинић: Ја молим за објашњење како смо дошли до тога да неко ко нема оптимистички став према животу, бира периферне улоге, одакле импулсивна и авантуриста?

Председник већа: Одговорила је госпођа Савић да је то мешавина.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја сам Вам на то одговорила, да је ту мешавина и тренутних осећања и незрелости неке која је дозвољена за тај узраст. Ипак то није завршен још развој, то је шеснаест година.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, нисте применили нека општа знања о адолесценту?

Судски вештак Звезданка Савић: Општа знања а тестови које испитујемо, наравно ја њу испитујем у садашњем тренутку. И на основу сада ми неки закључак из нашег искуства, знања, професионалности, објашњавамо понашање ретроактивно, што је јако тешко.

Адвокат Новак Нинић: Знам да је тешко, зато Вас и питам, како то можемо да утврдимо?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, ето за сада се утврђује тестовима и интервјуом. Ја сам одговорила. Ја не знам шта да Вам кажем више.

Адвокат Новак Нинић: То је то, немам више питања.

Председник већа: Колега Дозет је нешто сугерисао или је хтео да пита, не?

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, не, не.

Председник већа: Нисам чула, учинило ми се. Добро, хвала Вам.

Адвокат Новак Нинић: Не, то је сугестија колеге. Хоћете ли одмах да изнесем примедбе?

Председник већа: Можете.

Адвокат Новак Нинић: Таман да завршимо то. Дакле, ја мислим да ово вештачење не би требало да се користи, превасходно због онога што смо утврдили да је председник Комисије учинио приликом допуне вештачења Митрашина...

Председник већа: Чекајте да видим шта се сада врти Перовић, па Васиљевић. Окривљени Васиљевићу, замолила бих са пређете тако да Вас видим, је ли могуће мало? Добро, кажите сада.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, с обзиром на оно што се догодило код допуне вештачења за Митрашина Глишића, ја лично немам поверења у Ратка Ковачевића, превасходно.

Председник већа: Чекајте, молим Вас, Перовићу, хоћете ли паузу неку да направимо, да ли треба нешто да се? Хајте онда да не разговарате.

Адвокат Небојша Перовић: Извините.

Адвокат Новак Нинић: А уз то и у госпођу Звезданку Савић, у њихово стручно знање, а богами за Ковачевића могу да кажем и у моралне квалитете. С друге стране, прошли пут кад сам саслушавао вештака Ковачевића, добио сам некакве округле одговоре као и данас, може да буде а не мора да значи. Немамо ниједну чињеницу ...

Председник већа: Испитивао, ко је испитивао, суд је испитивао.

Адвокат Новак Нинић: Испитивао, опростите. Немамо ниједну чињеницу коју је вештак утврдила овом „Вити“ методом на пример и ми немамо шансу да проверимо је ли то заправо рађено, само њене закључке. И остаје нам само да јој верујемо. А ја због напред наведеног, нисам склон да јој верујем.

Председник већа: Ајмо сада паузу, колеге, прекидамо. Хоћемо да правимо, Перовићу, паузу? Дозет, колегинице? У чему је проблем? Хајте, молим Вас, не интересује ме, ово није школа да ми кажете шта је ко тражио. Немојте молим вас да реагујете овде, испитујемо вештака, седимо комплетно веће, имамо публику, тужиоце, сараднике. Молим вас да се не договарате, направићемо паузу кад год хоћете. Ајте колега Нинићу наставите, ево колеге Вас ометају.

Адвокат Новак Нинић: Да, нису у реду. Овај и још једна ствар: везано за госпођу Звезданку, мислим да имам сумњу заправо у њену професионалност, с обзиром да стил писања мења зависно од испитаника. Имам утисак да неке резултате једноставно треба сакрити, други који су коректни треба их истаћи. И ја због тога сумњам у професионализам који су показали конкретном приликом и предлажем да се у односу на Ђекић Драгану одреди ново вештачење.

Председник већа: Добро. Седите, хвала. Да ли још остали браниоци имају питања? Окривљена, да ли Ви имате неко питање? Не, добро.

Судски вештак Звезданка Савић: Да кажем ја нешто?

Председник већа: Не, ако имате још нешто да додате везано за вештачење. Ето то је то.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја само хоћу да кажем да сам урадила вештачење у складу са професионалношћу...

Председник већа: Госпођо Савић, мислила сам неки детаљ који нам овде нисте рекли, то је то.

Судски вештак Звезданка Савић: Следећи те етичке кодексе и хоћу само да кажем колеги да овај, да то што он нема поверења, то је његов лични субјективни осећај. Јесте поверење се код људи стиче врло тешко, овај али хоћу да кажем да резултати психолошког испитивања и психологија као наука која испитује људе, као врло специфична психолошка бића, она није достигла тај степен о коме сада Ви хоћете да кажете, да немате поверења, тај степен такве егзактности као друге науке, математика, два и два четири, код нас су неке ствари заправо апроксимативне, значи не можемо ми сада рећи стопосто сигурно. Али зато су и направљени тестови који овај вам омогућавају и дају више информација да ви утисак који имате из интервјуа и оно што вам неко прича, да то буде поткрепљено резултатима теста, а ваша је умешност како ћете и искуство, да обрадите те резултате. Некада добијемо негативне резултате.

Председник већа: Добро, то је у реду. Не морате се правдати.

Судски вештак Звезданка Савић: Не, ја само хоћу да објасним, мислим то што нема поверења, то је његова.

Председник већа: Трошкове за данашњи долазак, да ли тражите?

Судски вештак Звезданка Савић: Молим? Шта је, питања? Може, хајде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца. Да ли можете да ми кажете, да ли је на понашање овде окривљене Драгане Ђекић могао да утиче неки јачи карактер за време тог оружаног сукоба?

Председник већа: Нека особа са ауторитетом, то хоће да каже.

Судски вештак Звезданка Савић: Могла је да утиче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је такав карактер овде окривљени склон да ради нешто што можда не би радила само да би припадала тој једној социјалној заједници, односно групи?

Судски вештак Звезданка Савић: Може свакако, она је млада особа и то није искључено. Али ми немамо све те податке сада о том њеном понашању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Председник већа: Добро.

Судски вештак Звезданка Савић: Мислим али свакако да једна особа од петнаест, шеснаест година која се нађе у таквој ситуацији или у ситуацији опасној по живот, могуће је да може да буде и сугестибилна.

Председник већа: Добро, још нешто, тужилац, не?

Адвокат Новак Нинић: То опет говорите...

Председник већа: Представите се.

Адвокат Новак Нинић: Адвокат Новак Нинић, опростите. Опет говорите за једну групу тинејџера који би се вероватно тако понашали. Немате податке за Драгану?

Судски вештак Звезданка Савић: Па, немам ја податке за њу.

Адвокат Новак Нинић: Хвала.

Судски вештак Звезданка Савић: Али, ја сам добила податке тестом и ја могу на основу тога да извучем неки закључак о потенцијалном њеном понашању раније.

Адвокат Новак Нинић: Потенцијално као и оно малочас говорили, може да буде, а не мора да значи.

Председник већа: Добро, седите, шта је то сада? Немојте одговарати. Колега, шта је то питање или шта?

Адвокат Новак Нинић: То је питање, питање, да ли је то потенцијално нешто што је...

Председник већа: Одбија се да вештак одговори на ово питање. Хајмо, нешто да питате вештака или шта? Да се надмудрујете овде, на овај начин да испитујете вештака, то ...

Адвокат Новак Нинић: Надмудрићу се, верујте ми.

Председник већа: Нема шансе.

Адвокат Новак Нинић: Хоћу, хоћу. Да ли то значи конкретно за Драгану да сте у односу на неке чињенице утврдили да би она таква каква јесте, пре тридесет година, попустила пред нечијим ауторитетом и радила ствари које се...

Председник већа: Ја не разумем то питање.

Судски вештак Звезданка Савић: Не могу да одговорим на то питање, шта би било кад би било.

Адвокат Новак Нинић: То ме занима, хвала Вам.

Председник већа: Добро. Ако више нема питања, реците ми, да ли Ви тражите трошкове за данашњи долазак?

Судски вештак Звезданка Савић: Да.

Председник већа: Доставићете трошковник.

Судски вештак Звезданка Савић: Имам овде

Председник већа: Можете да предате сада овде. Хвала Вам што сте дошли. Можете да идете.

Судски вештак Звезданка Савић: Ја сам једино допунила овај Ваше име и презиме. Ја дајем два, мислим да тако иде.

Председник већа: Хвала. Ми ћемо сада да пробамо да завршимо колеге и ове сведоке без паузе. Можете да идете.

Судски вештак Звезданка Савић: Хвала.

Председник већа: Довиђења. Да завршимо ове сведоке без паузе. Може, Јовичић Мића. Кажите, решићемо после.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Само да видимо ире саслушања сведока Миће Јовичића, пошто имамо у списима предмета и ову пресуду којом је он осуђен па да видимо само да ли је суд извео ову пресуду или није извео као доказ. И замолио бих суд, јер ја сам добио ЦД...

Председник већа: Чини ми се да смо читали, а ту је код мене тај Споразум.

Адвокат Жељко Санковић: Добио сам ЦД али нисам могао да га отворим јер има неку заштиту, а нисам био на тим главним претресима.

Председник већа: Који, шта нисте могли да отворите?

Адвокат Жељко Санковић: Не, не, нисам могао да прочитам са главних претреса да ли је суд извео ову пресуду као доказ.

Председник већа: Ја бих то сада морала после оволико времена да преконтролишем све остало. Нема сметње да сада извршимо увид у то, колеге ће да ме подсети или да нађем списак са оних претреса, како претходног председника већа, тако и овде када сам ја дошла. Једног тренутка смо читали, мени се чини да смо читали и то, али није проблем да се и сада изврши увид у тај Споразум о признању кривице.

Значи, Т 20 0 КТРЗ 0308767/14 од 03.11.2016. године закључио Мићо Јовичић и закључен пред судом и Тужилаштвом, ето тако Споразум о признању кривице и он је ту и осуђен. Ето, то је то. Сачекајте само мало. Ево извршили смо увид. Имамо и пресуду, ту је негде, само ћу је наћи. За сада Драгана Ђекић тражи да изађе. Хајмо

Суд одређује паузу у трајању од десет минута ради одмора. Хајмо десет минута.

Након одмора, у заседању је и даље тужилац и сарадници, браниоци и окривљени. Настављамо са доказним поступком. Колега, читан је Споразум 13.06. то сам успела да нађем, а пресуда није. Сада ћемо је донети па ћемо да извршимо увид. Кажите, Перовићу.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Ви сте одбили предлог везано за читање списка који се води пред судовима у Босни и Херцеговини, из разлога што је у току поступак па је неоснован. Нама је битно, то је било и пред ранијим председником већа, зато што је овај сведок који се данас саслушава, Мићо Јовичић, саслушан у својству сведока и од стране нашег Тужилаштва, у нашем предмету, а и од стране Тужилаштва Босне и Херцеговине за ратне злочине у њиховом предмету који се води против Луке Драгићевића и тако даље. Обзиром да је Ваш разлог био што је поступак у току, а према нашим сазнањима 21. октобра је изрицање пресуде, значи окончан је поступак у Босни и Херцеговини, предлажем да се данашњи сведок не саслуша, да се одложи његово саслушање, из разлога што сматрам да је битно поготову по одбрану мог браћеника, да се изврши увид у записник о саслушању сведока од 22. новембра 2016.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: У поступку Тужилаштва БиХ у Сарајеву због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва где је саслушан Мићо Јовичић, тужилац је био Џервин Пашић, број Т 20 0 КТРЗ 0011659/16. Могу? Могу да завршим, колегинице?

Председник већа: Апсолутно Ви завршите, то је све евидентирано, после имамо транскрипт.

Адвокат Небојша Перовић: Ја бих образложио због чега ово предлажем. Зато што изјава која се односи за радње које је предузимао или предузео овде окривљени Душко Васиљевић, на један начин су описане 22.11.2016., на други начин су описане 29.11. значи само седам дана након тога.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: А на трећи начин овде и у Тужилаштву. Ово Вам кажем из следећих разлога, одбрана је у питању, значи сведок који је изузетно битан, морам све да кажем.

Председник већа: Кажите, наравно.

Адвокат Небојша Перовић: У овом првом од 22. сведок Мићо Јовичић именује, односно описује брата покојника и наводи само да је он присутан. У овом другом убацује одједном обојицу. Приликом испитивања овде на видеопретресу, на главном претресу...

Председник већа: Можете без гестикулације.

Адвокат Небојша Перовић: Шта ћу тако, овај, испитивања овде на претресу, није хтео, није могао, а то би предложио, зато образлажем, да погледа у очи овде присутног Душана Васиљевића, већ је говорио само спуштене главе, остајем при исказу, остајем при исказу. Из тог разлога да би веће на правилан начин извело закључак да ли је, а при том имајући у виду и следећи доказ, да је према ономе што сте извели као доказ, то је оно што је стигло из Тента, из Обреновца где је запослен, ми имамо њега све време на послу јер је неживотно и нелогично да човек изиграва викенд ратника који у петак одлази да тамо нешто пуца, киднапује некога, а у понедељак се враћа на посао. Просто је немогуће да га тако неко at hock прими у јединицу. Е из тог разлога, а поготову што је изузетно озбиљна ствар, изузетно забрањена казна.

Председник већа: Добро, значи предлагете да се изврши увид и у тај записник од 22.11.?

Адвокат Небојша Перовић: Тако је, 2016.

Председник већа: И да се то све уради следећи пут када буде објављена пресуда у Босни и Херцеговини?

Адвокат Небојша Перовић: Не, ја сходно Вашем, значи поштујући суд, ценећи да Ви знате боље...

Председник већа: Чекајте да видимо сада шта каже тужилац.

Адвокат Небојша Перовић: Имате бољи преглед него што има одбрана, Ви сте тада...

Председник већа: Дајте да видимо шта каже тужилац.

Адвокат Небојша Перовић: Ево само, да ли могу још један предлог, нисте ме саслушали до краја?

Председник већа: Хајте.

Адвокат Небојша Перовић: Значи, због Вас као председника већа, да извршите увид у видео запис с претреса, датум сада наћи ћу у наредних петнаест минута када је био, 27.01., које године, 2020, да извршите...

Председник већа: Ево Ви не знате...

Адвокат Небојша Перовић: Па, знате, целу ноћ сам читао, па сам мало са датумима.

Председник већа: Али колега Нинић зна.

Адвокат Небојша Перовић: Да извршите увид у видео запис са тог транскрипта, да би уочили ради правилног расуђивања, понашање сведока Миће Јовичића приликом суочења са овде окривљеним Душком Васиљевићем.

Председник већа: Добро и сада тужилац каже шта? Седите колега.

Адвокат Небојша Перовић: 28. јануара, дан после Свегог Саве, пре две године.

Председник већа: Добро, хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја се противим овом предлогу јер сматрам да је неоснован из следећих разлога: прво, рекли сте сада неки скорашњи датум, конкретно би се радило о доношењу првостепене пресуде, дакле нема правноснажности, не ради се о правноснажној пресуди, која би могла да се користи на такав начин како Ви предлагате. Е сад, тако да сматрам да треба Јовичић да буде испитан, превасходно поштујући начела непосредности, контрадикторности, за шта апсолутно постоје услови да се данас то уради овде пред нашим судом.

Председник већа: Добро. Имајући у виду да нема сагласности.

Адвокат Небојша Перовић: Ако могу да одговорим?

Председник већа: Ако баш имате неку специјалну потребу велику, може, ако не.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данас испита сведок Јовичић Мића.

Он је ту. Позовите сведока. Користићете ово за постављање питања, ту нема сметњи. Кажите, сада још?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Пошто сам чекао да извршите увид у ову пресуду, Ви сте рекли да ћете да извршите увид. Ја имам један процесни предлог.

Председник већа: Хајде.

Адвокат Жељко Санковић: А процесни предлог је, имајући у виду да је сведок Мића Јовичић поводом овога догађаја осуђен, дакле он је осуђено лице, ту пресуду је признала Република Србија, па како нико не може да има двоструку процесну улогу у једноме поступку, ја предлагем да се издвоји из списка предмета сви његови искази где је он саслушан као сведок и да се стави ван снаге решење о његовом саслушању. Дакле, имајући у виду све ово што сам навео, хвала.

Председник већа: Добро. Изволите сада тужилац и за овај предлог. Седите.

Адвокат Жељко Санковић: Да се издвоји из списка предмета.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исто предлагем да се одбије као неоснован зато што је тај исказ давао после правноснажности. А тачно је да не може једно лице да има два процесна својства, али Мића Јовичић у овом поступку има једно процесно својство.

Председник већа: Добро. Значи остављамо на снази, односно остајемо при одлуци да се испита сведок Мића Јовичић. Одбијамо предлог да се издвоје из списка сви његови искази које је дао до сада у својству сведока. Супротно Вашем ставу, ми сматрамо да он овде може да буде сведок.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је то одлука већа или само Ваша?

Председник већа: Да, па видели сте да сам питала колеге. Наравно, како би могла сама да одлучим о несагласним предлозима, колега. Зовите га. Може, може. Добар дан.

Приступио је дакле Мићо Јовичић, са подацима као до сада у списима предмета. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Председник већа: Позвали смо Вас као сведока. Дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Морате да кажете све што знате. Не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Не чујете ово први пут. Да ли се заклињете да ћете говорити истину? Да ли има негде заклетва код Вас?

Сведок Мићо Јовичић: Ја ћу говорити истину.

Председник већа: Да ли има ту заклетва текст? Ајде читајте.

Сведок Мићо Јовичић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми није...

Председник већа: Што ми је познато

Сведок Мићо Јовичић: Што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Били сте овде пред судом више пута до сада. Сада смо у прилици, изменио се председник...

Сведок Мићо Јовичић: Био сам два пута.

Председник већа: Молим?

Сведок Мићо Јовичић: Овде сам био два пута.

Председник већа: Да, изменио се председник већа. Колегиница више није са нама. Тако да сам сада ту ја и због тога смо Вас позвали поново, поштујући то неко начело непосредности. Сматрамо да сте Ви један сведок од најзначајнијих сведока овде. Па ћете ми рећи, да ли остајете код свих исказа које сте до сада дали у току поступка?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Оно што ме интересује, то су она кључна места и ови овде окривљени. Воз, је ли тако, школа и она запаљена кућа. Ето то је то, где сте били, ко је био? То онако најкраће. Јесте Ви били на сва та три места?

Сведок Мићо Јовичић: На сва та три места смо били. Све што сам изјавио...

Председник већа: Ви, Ви, да ли сте били?

Сведок Мићо Јовичић: Све што сам изјавио као и први пут.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Немам шта да додам и...

Председник већа: Ко је био од овде окривљених код воза и шта је радио?

Сведок Мићо Јовичић: Код воза био је, била су она два брата Васиљевића и Јово Липовац.

Председник већа: Добро, шта су радили?

Сведок Мићо Јовичић: Па, што и остали војници, били су с једне стране пруге и друге.

Председник већа: Јесу били заједно та два брата или су они стајали одвојено?

Сведок Мићо Јовичић: Па не знам баш да су били један до другог, али мислим не сећам се. Али били су присутни, јер за време силаска са каросерије са приколице, ставиле су се капе „фантомке“ такозване.

Председник већа: Ко је носио капе, они су ставили капе?

Сведок Мићо Јовичић: Они су, сви су носили, нисам ја носио, није ни Милан Лукић носио.

Председник већа: Добро, а шта је радио Липовац?

Сведок Мићо Јовичић: Па, сада говорим Вам, били су у „фантомкама“ и ништа није радио, био је, стражарио је пред возом.

Председник већа: Молим?

Сведок Мићо Јовичић: Стражарио је крај воза.

Председник већа: Добро. Лукић Милан, да ли је био?

Сведок Мићо Јовичић: Милан је био, наравно, сећам га се, носио је шубару и панталоне које су личиле на данашњу жандармерију што носи.

Председник већа: У школи ко је био, где сте Ви стајали у школи?

Сведок Мићо Јовичић: У школи сам приликом увођења путника, био сам путника, заробљеника или отетих, био сам напољу, пушио цигарету. У том тренутку приметио сам Гојка Лукића и чуо Драгану Ђекнић.

Председник већа: Где сте приметили Гојка Лукића?

Сведок Мићо Јовичић: Одмах ту испред врата, у школу.

Председник већа: Испред врата на улазу у школу или за улаз у ту физкултурну салу?

Сведок Мићо Јовичић: Па, кад сам ушао у салу, онда сам га видео у сали.

Председник већа: А онда је био у сали?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Била је и Драгана.

Председник већа: Чекајте, да ли сте видели Драгану или сте чули Драгану?

Сведок Мићо Јовичић: У сали сам је видео

Председник већа: Добро, а кад сте је чули?

Сведок Мићо Јовичић: Приликом увођења путника у школу. Била је негде између улаза и ходника у салу.

Председник већа: Јесте ли видели шта они раде?

Сведок Мићо Јовичић: Као и сви други који су били у два реда, гурају, ударају те отете путнике и тако.

Председник већа: Добро, али нас не интересују сви остали, нас интересује Драгана и Гојко Лукић. Ако њих видите, шта она ради, шта ради Драгана, а шта ради Гојко? Ако сте, да ли сте видели или нисте видели?

Сведок Мићо Јовичић: Ја њих нисам, ја сам њу чуо, нисам видео да ли је, нисам видео да ли је у ходнику икога ударала.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Само сам је чуо.

Председник већа: Само сте је чули. А после када је видите то у школи?

Сведок Мићо Јовичић: У школи, у сали физкултурној сали, спортској сали, како хоћете. Затвореници су били крај неких спортских справа, као што је, изгледају као мердевине. Били су мало одмакнути од тих, војници стајали испред њих. Сви

набројени су стајали испред њих и ударали су их приликом или једноставно су их ударали кундаком или цеви пушке и тако.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели ове окривљене о којима причамо или сте видели да се то догађа?

Сведок Мићо Јовичић: Видео сам да се догађа и видео сам окривљене.

Председник већа: Добро, шта ради Драгана, шта ради ко Вам је још ту?

Сведок Мићо Јовичић: Па као и сви, ударају у пределу груди и грудног коша са кундаком неке од затвореника и тако.

Председник већа: Добро, ког сте видели још од овде особа о којима разговарамо, Васиљевић, Липоцац, Лукић?

Сведок Мићо Јовичић: Ко је још био?

Председник већа: Да ли сте Ви видели некога још?

Сведок Мићо Јовичић: Па, било је ту окривљених, што су окривљени у Босни, Обрад Полуга, Новак Полуга.

Председник већа: Не, не, питам за ове који су овде?

Сведок Мићо Јовичић: А за ове овде, био је Љубиша Васиљевић, Душко Васиљевић, Јован Липовац и ово, како хоћете, Драгана Ђекнић.

Председник већа: Шта раде, шта раде?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ударају што психички, што физички, што руком, што ногом, што пушком.

Председник већа: Добро. Нешто сте рекли да је Васиљевић урадио?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Нешто сте рекли за Васиљевића раније да је урадио, па Вас зато питам. Јесте га видели ту у школи?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам, наравно.

Председник већа: Јесте. И једног и другог Васиљевића?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Добро. И шта они раде?

Сведок Мићо Јовичић: Па, исто што и сви.

Председник већа: Исто што и сви.

Сведок Мићо Јовичић: Па, малтретирају, ударају.

Председник већа: Добро и још само у овој запаљеној кући како се зове Муштутиште?

Сведок Мићо Јовичић: Мушићи.

Председник већа: Мушићи, да.

Сведок Мићо Јовичић: Тада сам први пут био ту и задњи.

Председник већа: И шта ко ту ради и кога Ви ту видите и шта Ви радите?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ја сам стајао иза заробљеника, с десне стране био је ту Полуга и Ранисављевић, према једном, па више шљивику или неке су воћке биле, ноћ је, не може се баш распознати која воћка и зима је, нема лишћа, не можеш баш да знаш је ли шљива или је јабука. Војници су распоређени у два реда, приводе по двојицу, тројицу, како када Милану Лукићу и Бобану Инђићу. Оно што сам ја видео, Милан Лукић је пуцао у затворенике, у те отете путнике, у потиљак, зато што је он носио шубару, зато сам то приметιο. А цело време нисам гледао према доле. И то је то.

Председник већа: Јесте видели неког од окривљених овде?

Сведок Мићо Јовичић: Сви смо били сви учесници тих, нас око 20 – 25, тако.

Председник већа: Да ли сте видели можда Гојка Лукића, Драгану, Васиљевића?

Сведок Мићо Јовичић: Да, видео сам и Драгану и Гојка Лукића у Мушићима.

Председник већа: И шта раде?

Сведок Мићо Јовичић: Па, исто што и други, не разликују се много од других. Ми који смо били вамо у позадини затвореника, ми нисмо ништа радили, осим једнога што је, једног или двојицу сада мени је урезан у сећање тај што је покушао побећи према томе воћњаку, зато што ми је рекао, „реците мом баби где сам оставио коске“. Ја сам то хтео записати, ови су ми, конкретно Обрад Полуга ми је рекао: „Јеси луд, шта радиш“.

Председник већа: Молим, шта је рекао, „јеси луд, шта радиш“:

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Добро и кажите ми, рекли сте да су стајали у шпалиру, кажете, Драгана и Гојко су стајали у шпалиру, а сада то не кажете.

Сведок Мићо Јовичић: Па, једни су стајали на цести, једни су да не би ко прилазио, једни су стајали.

Председник већа: Не једни, само питам Вас, предочавам да сте рекли да су они стајали у шпалиру.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Па Вас то питам.

Сведок Мићо Јовичић: Јесу.

Председник већа: Да ли је то тачно или није тачно?

Сведок Мићо Јовичић: Тачно.

Председник већа: Е, и причали сте о неком каблу у школи, о неком каблу, дебелом каблу.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Шта је то? Да ли остајете при томе или не?

Сведок Мићо Јовичић: То је подземни кабл за...

Председник већа: Да ли Ви остајете при том исказу, знате, то Вас питам.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: То нам данас нисте рекли, то су те кључне ствари које сам хтела да питам. Је ли то било или није било?

Сведок Мићо Јовичић: Може се рећи да је небитно ако ти командир или већ вођа нареди, дохвати ми, дај ми то, наравно да ћеш дати.

Председник већа: Добро, па Ви сте рекли то, ако сте рекли, вероватно је битно. Зато Вас питам поново. Добро, да ли тужилац има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам. Добар дан, Јовичићу.

Сведок Мићо Јовичић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми, када сте дошли у Вишеград?

Сведок Мићо Јовичић: 16.01.1993.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте дошли самоиницијативно или на нечији предлог или нечију помоћ?

Сведок Мићо Јовичић: Па, предлог Раниасвљевић Небојше и Ђекнић Драгане.

Председник већа: Тужиче, можемо оно најкраће оно, пошто је био већ два пута.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам само ради, пошто по мом мишљењу мислим да је било, да би разјаснили вама као већу. Значи, не бих ишао хронолошким редом ...

Председник већа: Немојте сада баш све оно до детаља, молим Вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Него оно што сматрам... Не све, него само што је по мом мишљењу спорно, би могло бити спорно. Како сте упознали Драгану Ђекић?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када и где, да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Па, у Београду, после тога у Славонији.

Адвокат Жељко Санковић: Судија.

Председник већа: Кажите, шта је било?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Па стављам примедбе на ова питања, јер је сведок већ одговорио.

Председник већа: Већ је одговорио, дајте оно што је битно за новог председника већа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико сте људи упознали за време Вашег боравка у Вишеграду на ратишту?

Сведок Мићо Јовичић: Па, шта ја знам, то је мало место, већина...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако се сећате, ако се не сећате...

Сведок Мићо Јовичић: Па, не сећам се тачан број, али упознао сам приличан број.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а да ли можете, да ли познајете Гојка Лукића?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли познајете Васиљевића?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Липовца?

Сведок Мићо Јовичић: Да.+

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли можете да ми кажете, од када их познајете и где сте се упознали и како сте се упознали?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ту крајем првога и до средине, до тог догађаја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како можете да разликујете њих од рецимо неких других сабораца у то време или других људи, са којима сте друговали?

Сведок Мићо Јовичић: Ја се извињавам, али у том проклетом рату, како хоћете, нисам доживео такву, тако недело, са било чије стране, иако сам видео много и мртвих и пребијених. Али на једном месту двадесет недужних цивила, то је ипак један стрес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, реците ми, кад сте кренули 27.02., били сте, рекли сте у сандуку од војног камиона. Да ли се сећате који је то камион био?

Сведок Мићо Јовичић: „150“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто мислите да је била „150“?

Сведок Мићо Јовичић: Зато што има три реда клупа

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико може да стане људи у том једном реду по Вашој процени?

Сведок Мићо Јовичић: Па, дванаест, тринаест, откуд знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли остаје простора између тих клупа, да још неко, рецимо, се смести?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте да сте приликом одласка на железничку станицу, да сте морали да изађете из сандука тог камиона и да погурате камион.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да ми кажете, ко је тада са Вама све гурао камион, а био је у том сандуку, односно приколици од овде?

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Опет морам да ставим примедбу јер колега цитира наводну изјаву, не говори ни која страна, ни када је дао.

Председник већа: Добро, не мора да каже, седите.

Адвокат Жељко Санковић: Мора да каже, судија.

Председник већа: Не мора, ево не мора.

Адвокат Жељко Санковић: Да би ми остали видели да ли је то изјавио или није изјавио.

Председник већа: Седите. Кажите, јесте разумели питање, ко је гурао са Вама тај камион када сте се заглавили?

Сведок Мићо Јовичић: Сви који смо били у камиону.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да набројите имена?

Сведок Мићо Јовичић: Па, могу, браћа Васиљевић, Липовац, ја, Полуге, Ранисављевић Небојша или Нешо, како хоћете, пуковник Дрекало, браћа Полуге, ако се нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви имали моторолу тада?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте је користили?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам, била је угашена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је користио неко други, ако Ви нисте?

Сведок Мићо Јовичић: Користио је Обрад Полуга и Ранисављевић Небојша.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте чули неки разговор преко мотороле?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, да ли можете да нам кажете шта је речено тада?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не сећам се баш детаља, али схватио сам да се ради о заустављању воза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте чули...?

Председник већа: О чему се ради?

Сведок Мићо Јовичић: О заустављању воза.

Председник већа: Аха.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли знате ко је са ким комуницирао?

Сведок Мићо Јовичић: Па, препознао сам глас Милана Лукића са још неким, али не знам. Мислим, заборавио сам, не могу да се сетим са ким је разговарао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, Ви када сте дошли, то Вас не питах, у јануару те године, којој сте јединици припадали?

Сведок Мићо Јовичић: Интервентној чети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ког батаљона?

Сведок Мићо Јовичић: Друге подрињске бригаде, лаке бригаде Вишеград.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А реците ми, тад када сте гурали камион, да ли су Ваши, да кажем, саборци тада, односно колеге, имали неке маске на лицу?

Сведок Мићо Јовичић: Док смо гурали камион, нису.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кад сте стигли на железничку станицу, где је паркиран камион у односу на ...?

Сведок Мићо Јовичић: У односу на станицу, иза нас је пруга, а с десне стране је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И Ви сте стали и шта се онда десило, да ли можете да нам кажете?

Сведок Мићо Јовичић: Па иза отворена страница и ја сам ту стајао иза са Полугом и још неким војницима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко стављао тада маске?

Сведок Мићо Јовичић: Почели су да стављају маске, после изласка из...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је ставио маску, да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Па већина је ставила маску, рекао сам, ја нисам имао маску и Милан Лукић и још понеко, али нисам обраћао пажњу ко је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, само нешто прецизно да ми кажете, значи ко је изашао из сандука камиона са Вама на Железничкој станици?

Сведок Мићо Јовичић: Изашли су браћа Васиљевићи, Јово Липовац, браћа Полуге, ја, Небојша Ранисављевић, пуковник, један војник звао се Словенац, али не знам му ја име, ни презиме.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: 1994. негде је нестао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко од њих ставио маску?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко од њих ставио маску, да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Кад су изашли из камиона. Сви су ставили маске, говоримо, јер ја, ја не нисам имао. Можда бих је и ја ставио, не кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта се онда десило?

Сведок Мићо Јовичић: Ништа, само распоредили смо се, где је ко стајао. Милан Лукић је и Бобан Инђић и још један човек, мало јачи, набијен, отишао у станицу. Претпостављам да је то отправник возова или је скретничар, не знам.

Председник већа: Колега.

Сведок Мићо Јовичић: Носио је капу.

Председник већа: Да не идемо баш до детаља. Он је толико детаљно испитиван да то треба...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су ти људи који су, када су изведени људи ти, када су изведени цивили из воза, шта се са њима десило?

Сведок Мићо Јовичић: Неко од војника је приводио, сада не знам ни ја ко је, када има маску, преводио је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате ко их је присилно одвео у камион?

Сведок Мићо Јовичић: Ја сам их утоварао у камион.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Са Вама ко још?

Сведок Мићо Јовичић: Небојша, Полуге, Полуга један и други Полуга је носио зољу и стајао је испред воза. Ја мислим да је он, јер не могу да видим од маске, али он је носио зољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су људи исти Ваши саборци који су изашли из воза, из камиона и ушли после у камион?

Сведок Мићо Јовичић: Јесу, сви.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Јесу скинули маске?

Сведок Мићо Јовичић: Скинули су сви маске.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су са вама били цивили у сандуку камиона?

Сведок Мићо Јовичић: Јесу, седели су ту неко по клупи, већина их је седела на патосу, на лиму.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Реците ми...

Председник већа: Само оно, тужиоче, што до сада није питано, он је остао при ранијем исказу и све оно, то је све разјашњено. Значи, само оно што није питано или нешто евентуално што баш треба да се потенцира. Иначе, цела прича, цела прича је то

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам мислио због начела непосредности да се и веће увери.

Председник већа: Веће се, значи чланови већа су већ били у прилици да чују, само ја нисам. Ја сам хтела да чујем ове кључне ствари за ове људе овде о којима се ради у овом поступку. А догађај је он већ описивао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је био паркиран камион испред школе?

Сведок Мићо Јовичић: Па, окренут је отпозади према улазу у школу .

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, странице сандука су биле?

Сведок Мићо Јовичић: Странице сандука су биле позади, спуштена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било светло у школи?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, које је доба дана било?

Сведок Мићо Јовичић: Већ је падао мрак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате да је постојала нека пауза у том путу од станице до школе?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте, у једном тренутку је било...

Председник већа: Код кафане „Чађава“, колега, је ли то?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте, у једном тренутку је било маневрисање неко, горе-доле, тамо-вамо, шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сада предсеница већа је споменула кафану „Чађаву“.

Сведок Мићо Јовичић: Да ту је стајао камион.

Председник већа: Хајмо ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је стајао још на једном месту неко кратко време?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е па то ми реците, то ми објасните.

Сведок Мићо Јовичић: Пред школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је то отприлике, да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Па, нисам водио рачуна и пазио сам да нешто не ураде ти отети путници, ти заробљеници. Причао сам са Небојшом, јер сам са њим највише

присан, мислим знамо се дуго, живео сам код његовог стрица и тако. Стварно не знам, можда ...

Председник већа: Тужиоче, значи само оно најбитније, само један тужилац да држи микрофон, имате два микрофона, то је превише. Само оно најбитније, молим Вас, немојте да понавља све, нећемо завршити пет дана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко у међувремену излазио из сандука камиона од?

Сведок Мићо Јовичић: Не, није нико изашао док нисмо стали пред школу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро и ко је онда изашао?

Сведок Мићо Јовичић: Сви, сви војници су изашли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел то било пред улазним вратима школе?

Сведок Мићо Јовичић: Пред вратима школе, можда пар метара од степеница, од улаза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сте се ви распоредили, по нечијој наредби или?

Сведок Мићо Јовичић: Па, распоредите се да прихватите путнике и распоредили смо се. Ја сам стајао са стране.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је онда изашао из камиона испред школе?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је изашао из камиона испред школе?

Сведок Мићо Јовичић: Они који су били на станици.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ти цивили излазили самоиницијативно или их је неко?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не, наредили смо им да изађу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу били везани можда?

Сведок Мићо Јовичић: Једноставно, можда је неко био од војника и остао у камиону, не могу баш да се сетим, али излазили су и ноисли пртљаг. Неко јеј носио кесу, неко...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, шта је радио Липовац?

Сведок Мићо Јовичић: Па, он је стајао у реду, у двореду том, шпалиру, како хоћете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а Васиљевић?

Сведок Мићо Јовичић: И они су ту били у том двореду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У том двореду који се налазио где?

Сведок Мићо Јовичић: Који се налазио испред улаза у школу и до ходника.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли виђате још некога ту од овде окривљених?

Сведок Мићо Јовичић: Ту сам видео све, осим што сам Драгану чуо, Драгану сам чуо унутар школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате како је изгледала та школа, да кажем, улаз у школу, да ли су то неки кривудавиц ходници или прави или какви?

Председник већа: Ја мислим да је то све причао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Па ја, има, има улаз у ходник и улаз и онда скренете у ходник и онда је кривудаво. Сада ја не могу да се сетим је ли десно један, по моме мишљењу, јесте десно, али...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а када сте видели Гојка Лукића?

Адвокат Небојша Перовић: Ја ћу да кажем зашто је питао. Могу да кажем?

Председник већа: Помаже Вам бранилац.

Адвокат Небојша Перовић: Ево сада ћу да кажем. Зато што је приликом првог сведочења Мићо Јовичић није знао да опише улаз до фискултурне сале, када је сведочио пре две године. Сада од стране заступника јавне оптужбе, имамо питање, како изгледа улаз до фискултурне сале, где Мићо Јовичић детаљније описује како изгледа улаз, значи имамо право, па имамо кривудаво, па имамо ово. Да ли треба закључак да кажем неки?

Председник већа: Не, то је Ваша примедба, она је евидентирана.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли закључак свих у судници треба да буде ако човек пре две године није знао како изгледа улаз, а сада када сведочи данас зна како изгледа улаз, све...

Председник већа: Морам да Вас искључим, само да се сетим где се ово искључује, пошто вичете. Ја уопште, господине Перовићу, тај тон али уопште овде у судници не разумем. Такође не разумем да ме прекидате. Перовићу, не разумем да ме прекидате. Ја сада морам, да ме доведете у ситуацију да прво губим време тако што ћу да направим паузу да се Ви смирите, а пошто ја нећу да губим време, онда морам да Вас казним. Значи без викања, без тих неких јаких емоција, посебно без гестикалације.

Свој закључак можете да изнесете када нам сведок буде објаснио, како је могуће да нисте баш раније знали да објасните улаз, а сада знате?

Сведок Мићо Јовичић: Рекао сам ја и прошли пут или у Сарајеву или овде, негде, сада не могу да се сетим, али рекао сам да су то врата двокрилна, трокрилна, сада не могу да се баш сетим, да су пола алуминиј, пола стакло и наравно шипке од гвожђа.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Испуњене са алуминијумом, ето то .и стакло.

Председник већа: Како мислите гвожђе испуњене алуминијумом?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Какве шипке од гвожђа испуњене алуминијумом?

Сведок Мићо Јовичић: Ма цеви, цеви.

Председник већа: Молим Вас, тужиоче, значи оно што је важно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, наравно, мисли на улазна врата од школе.

Сведок Мићо Јовичић: Па, ето ја сам то рекао и прошли пут и данас говорим да су то жељезна врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када виђате Гојка Лукића?

Сведок Мићо Јовичић: Видим га испред врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, јесте Ви били у фискултурној сали?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте тамо видели?

Сведок Мићо Јовичић: Видео сам Милана Лукића, туче једнога од тих отетих путника или заробљеника или већ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, у фискултурној сали, реците ми, шта је радио окривљени Липовац ако знате?

Председник већа: Ако сте га видели, ако сте га видели, шта је радио?

Сведок Мићо Јовичић: Што и други војници, исто што и други војници, што психички, што физички, што ногама, што рукама, што пушком.

Председник већа: Не, али он шта је, значи?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Пита Вас тужилац за Липовца.

Сведок Мићо Јовичић: Јесте, и он.

Председник већа: Шта?

Сведок Мићо Јовичић: Тукао те заробљенике.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте видели Душка Васиљевића у сали?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да нам кажете, шта је он радио?

Сведок Мићо Јовичић: Па, рекао сам да сви су, осим нас тројице који смо стајали једно два, три метра од улаза. Ја сам касније ушао, ту су стајали Нешо и Обрад Полуга.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Гојко Лукић, шта је радио у сали?

Сведок Мићо Јовичић: Па, нешто нисам баш обраћао пажњу, да ли је истицао се или се, или је исто радио као и други.

Председник већа: Добро. Јел то Гојко Лукић нешто рекао? Немојте, немојте ништа да говорите, молим Вас, док не добијете реч, немојте да, немојте ништа да говорите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико сте Ви били удаљени од њих?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико сте били удаљени оди њих?

Сведок Мићо Јовичић: Па једно четири, пет до десет метара, најдаље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И колико су цивили били дуго смештени у фискултурној сали?

Сведок Мићо Јовичић: Па, мени се то одужило, а можда је то трајало сат времена, али мени се одужило, као да је трајало два, три сата.

Председник већа: Што Вам се одужило?

Сведок Мићо Јовичић: Зато што једноставно мени је из понижења да се туку људи који су немоћни.

Председник већа: Па што нисте отишли?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Што нисте отишли?

Сведок Мићо Јовичић: Па, нисам отишао, једноставно, остао сам до краја и криво ми је и данас.

Председник већа: Не, не, ја знам да сте остали до краја, него Вас питам што, ја питам што, а видим да сте остали до краја, ја питам што?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам.

Председник већа: Ако Вам је то било тако страшно?

Сведок Мићо Јовичић: Рекао сам већ, хтео сам да изађем код „Чађаве“, али рекао ми је Небојша, „останимо до краја да видимо шта ће се десити“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу цивили били обучени у фискултурној сали?

Сведок Мићо Јовичић: Не, неки су били полуголи, неки су били само у гаћицама, мислим.

Председник већа: Доњем вешу.

Сведок Мићо Јовичић: Доњем вешу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу скинути били раније или ту?

Сведок Мићо Јовичић: Ту су скинути.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта се онда после десило, ко их је, да ли се сећате, ко је одвео те цивиле поново у камион?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ми који смо били на почетку сале, ми смо изашли напоље и још неколико војника. Стајао сам опет пре камиона. Сада ја не знам је ли сам са десне или сам са леве стране, али ја мислим сада са леве стране када гледам од школе према камиону, према тамо где смо их утоварали. Они су били већ везани, сада је ли у фискултурној сали или у ходнику, не знам, али једни су били везани жицом, једни су били везани са канапом, канапом, као дебље, тање уже.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми, ко је ушао са Вама у камион?

Сведок Мићо Јовичић: Сви они који смо ми били и на станици и који смо претходно били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Реците ми сада, да сада дођемо до куће. Како је камион био паркиран испред те куће?

Сведок Мићо Јовичић: У почетку је био...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: У почетку је био паркиран уз Дрину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Из ког правца?

Сведок Мићо Јовичић: Из правца Прелова.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како?

Сведок Мићо Јовичић: Уз Дрину, то је из правца Прелова према Вишеграду. Ту су, то смо истоварили, једни су их спуштали, ми смо их прихватили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, јесу била још нека возила поред тог камиона?

Сведок Мићо Јовичић: Да, била су два.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате, ко је био у тим возилима?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам, то не могу да се сетим тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте онда по нечијој наредби или како сте се распоредили, како кажете, како сте говорили?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ваљда је то, више је спонтано него наредба. Сада само каже, Бобан Инђић, ја мислим да је он рекао, распоредите се и ми смо стали ко је стајао и пре где. Једни су у шпалиру, једни су иза затвореника.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је неко од овде окривљених извео путнике из камиона?

Сведок Мићо Јовичић: Ја мислим да су они били у шпалиру.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесу били с Вама у камиону?

Сведок Мићо Јовичић: Јесу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, и где је тај шпалир водио, куда?

Сведок Мићо Јовичић: Водио је према кући тој запаљеној кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта се онда дешава?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ништа ми смо стајали иза затвореника упереним пушкама наравно. Ови који су у два реда шпалир како хоћете они су стајали према кући дуж, од камиона до куће, из те куће...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел камион имао упаљене фарове?

Сведок Мићо Јовичић: Па сад не знам колики је тај размак између куће и цесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` камион имао упаљене фарове?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, та возила која су била поред?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте и они су имали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, где су ти фарови били усмерени ка?

Сведок Мићо Јовичић: Усмерени су према кући јер су манервисала да би било осветљено.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И шта се онда десило?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад су ти цивили прошли кроз шпалир?

Сведок Мићо Јовичић: Двојица, тројица су водили затворенике по двојицу, тројицу доле у, пред кућу, у кућу, иза куће, како је где било места, доклен је где било места ту су убијани у потиљак и ја сам видео од одсјаја видео сам главу затвореника и видео сам онога ко пуца. Док сам гледао, кад нисам гледао ја не знам ко је пуцао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала немам питања.

Председник већа: Добро. Ко од бранилаца има питања? У реду. Најкраће колега оно што сматрате да је битно или што није рекао или да понови нешто што бих ја требала да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Чекајте судија, сад Ви мени ускраћујете право да постављам питања, тужиоца се пустили да поставља питања и понавља све оно што мисли...

Председник већа: А, Ви хоћете све поново?

Адвокат Жељко Санковић: Па, судија ако ми ускраћујете питање ја ћу да седнем и нећу да постављам питања. Нећу сигурно као тужилац јер ја нисам спремао овог сведока, па не знам шта ће да ми одговори на питања, па не могу да му постављам оваква питања. Значи, моја питања би била, ту испред школе можете ли ми рећи колико Ви видите ту војника?

Сведок Мићо Јовичић: Па, било је ту доста војника, било је и оних који нису били са нама. Бар ја претпостављам, онога кога нисам видео на, у камиону, на станици, то је Гојко Лукић и Драгана њих нисам видео на станици, ни ту.

Адвокат Жељко Санковић: Ја Вас питам колико је било војника отприлике?

Сведок Мићо Јовичић: Па не знам, било нас је петнаестак.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Јел` су ти војници били нешто ишарани по лицу или нису?

Сведок Мићо Јовичић: Нису били ишарани по лицу, чак је један имао и СМБ униформу, мислим ону старе Југославије.

Адвокат Жељко Санковић: Значи ту укупно је било око петнаестак људи јел тако?

Сведок Мићо Јовичић: Па тако.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, реците ми.

Сведок Мићо Јовичић: Већ је пао мрак, већ пада скроз тама и не можеш ти тачно сетит се ко је...

Адвокат Жељко Санковић: Можете ли ми рећи када долази тај камион шта Ви радите?

Сведок Мићо Јовичић: Да. Па, међу првима излазим.

Адвокат Жељко Санковић: И шта онда радите?

Сведок Мићо Јовичић: Стајем са десне стране камиона и запалио сам цигарету.

Адвокат Жељко Санковић: И колко то траје?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам, мени је читава вечност.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли Ви ударате некога од цивила?

Сведок Мићо Јовичић: Не, нисам никога ударио.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли у физкултурној сали ударате некога од цивила?

Сведок Мићо Јовичић: Не, нисам никога ударио.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли у Мушићима Ви ударате неког од цивила?

Сведок Мићо Јовичић: Не, нисам.

Адвокат Жељко Санковић: Због чега сте закључили споразум? Због чега сте признали извршења кривичног дела?

Председник већа: Колега то је ствар процене и одлуке у једном кривичном поступку који се води против човека. Знате то уопште нећемо да расправљамо зашто је. На то не можете да одговарате, зашто је он ценио да је...

Сведок Мићо Јовичић: Ја се сматрам кривим зато што нисам ништа предузео, ето.

Председник већа: Знате како, шта је неко за себе одлучио у кривичном поступку који се води против њега то је његова ствар.

Адвокат Небојша Перовић: Најежио сам се од поштења.

Председник већа: Перовић!

Опомиње се адвокат Перовић да је сведоку рекао „најежио сам се од поштења!“, без микрофона мислећи да председник већа то не види и не чује.

Немојте се више обраћати сведоку, ја ћу морати овде да интервенишем Перовићу, не само на начин да Вас казним новчано, већ и на оне друге начине које предвиђа ЗКП, а Ви знате који је то начин и мислим да није у интересу нити Вас нити Вашег угледа и Вашег клијента да тако нешто на тај начин да разговарате са сведоком. Наставите колега, извините Санковићу што Вас прекидам.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви давали неку изјаву у Тужилаштву Босне и Херцеговине као сведок?

Сведок Мићо Јовичић: Као окривљени сам давао, вероватно и као сведок.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте као сведок давали?

Сведок Мићо Јовичић: Па, давао сам неколико изјава, а сад не знам да ли сам...

Председник већа: Мени ће Перовић пре него што будете одговорили, мени ће Перовић да каже дајте ми датум када је одбијен предлог да се врши увид у исказе сведока из Босне?

Адвокат Небојша Перовић: Други претрес.

Председник већа: Дајте ми датум, кад? Датум на ком претресу је то?

Адвокат Жељко Санковић: Је ли могу да наставим?

Председник већа: Не. Чекајте да ми каже Перовић датум, како можете да наставите.

Адвокат Небојша Перовић: Ви сте у мају преузели.

Председник већа: Укључите микрофон. Кажите ми, дајте ми датум и дајте ми решење.

Адвокат Небојша Перовић: Ево тражим у рачунару, ево. Адвокат Небојша Перовић, ево тражим у рачунару. То је био други или трећи претрес кад сте одлучивали о предлогу. Мислим сад због, да кажем малог притиска у глави...

Председник већа: Ајде онда ћете касније да нађете у току претресе, само сугеришите кад сте нашли. Ево пустите Санковића да пита па ћемо наћи и ми у паузи.

Адвокат Жељко Санковић: У тој изјави коју сте дали као сведок сте навели.

Председник већа: Ми не можемо да нађемо зато Вас питам колега, кад је то одбијено? Ево га транскрипт овде код нас. Само то морате да ми нађете. Нека колега тражи, а Ви Санковићу наставите па ће колега Перовић да ми то нађе.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала Вам. Адвокат Жељко Санковић. Реците ми у тој изјави коју сте дали као сведок од 22.11.2016., Ви нигде не спомињете ово што сте данас рекли да је Гојко Лукић био у школи, да је Гојко Лукић био у Мушићима. Шта је тачно оно што сте рекли данас или тад?

Сведок Мићо Јовичић: Тада су ме питали, вероватно питали, али тако је, о окривљеном Лукићу, Драгичевићу и осталима.

Председник већа: Добро, јел се тад водио поступак? Против кога се тад водио поступак?

Сведок Мићо Јовичић: Против Луке Драгичевића, Бобана Инђића, Обрада Паугенова, Новака Полуге, Радојице Ристића, Крсмановић Оливера, Шекарић Драгана, Мије Митрашиновића.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И мене, и Вука Расковића.

Председник већа: Добро. Јел Вас питао неко за ове овде окривљене?

Сведок Мићо Јовичић: Не није нико ме питао.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ставићу после примедбу.

Председник већа: Ставите је. Ставите одмах!

Адвокат Жељко Санковић: Питали су га управо о свим овде окривљенима, ко је био тамо, чак је и спомињао нека имена, али Гојка Лукића није спомињао.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми да ли Ви уопште знате шта сте изјавила овде на овом главном претресу 27. и 28. јануара? Да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Ја говорим по сећању, да Вам буде јасно, то је прошло већ годину дана, ја не знам тачно шта сам рекао, али оно све што сам рекао истина је и...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли Вас је неко подсећао шта треба да кажете?

Сведок Мићо Јовичић: Не, нико, зашто би ме подсећао. Оно што се сећам, сећам. Био сам у затвору, сад сам на улову.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте се обавезали кроз пресуду да треба да сведочите?

Сведок Мићо Јовичић: Нису рекли, ал питали су ме дал ћу сведочити.

Адвокат Жељко Санковић: И шта сте Ви рекли?

Сведок Мићо Јовичић: Хоћу.

Адвокат Жељко Санковић: А јел` Вам познато јер кроз пресуду обавезано кад сте потписивали споразум с тужилаштвом, да ли је обавезано да морате да сведочите да би добили пет година?

Сведок Мићо Јовичић: Нико ми није рекао осим на питање...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли Ви знате шта сте потписивали тад?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам питао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија ја имам примедбу.

Председник већа: Каква је то, видите уопште не расправљамо о томе!

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви давали, да ли сте Ви...па судија.

Председник већа: То немојте одговарати. Уопште не расправљамо о томе!

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте Ви сведочили пред судом Црне Горе односно у Босни, али у поступку који се води против Неше?

Сведок Мићо Јовичић: Да, био сам у Вишеграду.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте тад причали истину?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам причао истину.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Добро, ко још има питања? Питања Дозет? Не. Нинић? Не.

Адвокат Новак Нинић: Не, ја имам.

Председник већа: Ајдете онда Ви док се Перовић. Не, не, не знам како сте се Ви колега договорили. Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Добар дан господине Јовичићу.

Сведок Мићо Јовичић: Добар дан.

Адвокат Небојша Перовић: Питао Вас је и пре колега, а ја да би Вам приближио или био од помоћи наравно проток година, па.

Председник већа: Пређите на питања колега.

Адвокат Небојша Перовић: Отежано сећање. Да ли се сећате да сте, у ствари да ли Вам је познато лице Цермин Пашић?

Сведок Мићо Јовичић: Да, то је заменик тужиоца.

Председник већа: Разјашњавали сте то и претходно једно два, три пута.

Сведок Мићо Јовичић: Заменик тужиоца у Босни и Херцеговини.

Адвокат Небојша Перовић: Тужилац је поставио 42 питања која су већ речена, а све време смо га слушали, и ја сам прво кренуо, Ви мени одмах кажете то сте рекли. Ево, ми да седнемо, дајте да осудимо ове људе.

Председник већа: Не, ништа, од једнакости оружја. Ајде питајте.

Адвокат Небојша Перовић: Не, ево.

Председник већа: Ајде.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате да у једном кратком периоду пре пар година су Вас испитивали и Цермин Пашић и овде присутни тужилац Миша Виторовић, заменик тужиоца. Јел` се сећате тога можда?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Јел то било у пар дана? Да ли се сећате?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ја мислим да је исти дан био.

Адвокат Небојша Перовић: А сећате се био је Дан републике 29. новембар.

Сведок Мићо Јовичић: Не знам стварно.

Адвокат Небојша Перовић: Сећате се, јесењи период.

Сведок Мићо Јовичић: Било је пред зиму.

Адвокат Небојша Перовић: Где је то било у Сарајеву јел тако?

Сведок Мићо Јовичић: У Сарајеву је било.

Адвокат Небојша Перовић: Е сад, Ви сте значи у седам дана, како сте овај сведочили, Ви сте на питања Цермина Пашића, заменика тужиоца за ратне злочине тада.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Описивајући догађај који је био.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Навели следеће, да сте тамо видели човека који је носио наочале, који је био нон-стоп са Миланом Лукићем.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: И који није скидао наочале и чули сте да се ради о Душку Васиљевићу.

Сведок Мићо Јовичић: Па, у том смислу.

Адвокат Небојша Перовић: То сте, ево прочитаћу Вам. Ево прочитаћу Вам. Овако сте изјавили. Пита Вас Џермин Пашић.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: „Да ли након сусрета са Миланом Лукићем, Лукић и њега и даље виђате и ако да, у којим приликама?“. „Уколико сам слободан и нисам на дужности виђам га у граду, кафићима и на улици. С њим су се дружили и Средоје Лукић, Гојко Лукић, његов брат и један момак који је носио стално наочаре без обзира да ли је падала киша или грејало сунце и друго.“ Ви то изјављујете пре колко, шест година.

Сведок Мићо Јовичић: Шест, седам.

Председник већа: Која Вам је то страна?

Адвокат Небојша Перовић: Ово предочавам 22.

Председник већа: Добро, добро. Само питам која је страна.

Адвокат Небојша Перовић: Ово је страна 8 и 9.

Председник већа: Добро. И где то каже?

Адвокат Небојша Перовић: Па, што мора страна? Тужиоци су све без стране, без ичега.

Председник већа: Ја Вас питам због себе.

Адвокат Небојша Перовић: Аха.

Председник већа: Колега, да ја нађем.

Адвокат Небојша Перовић: Каже овако. „Да ли сте у тренутку изласка из камиона могли видјети или препознати неког од војника у камиону? Да ли сте видјели осим камиона других возила у пратњи?“ Свједок, то сте Ви.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: „Био је неки Пасат, колико се сјећам и Лада Нива бијеле боје, а за Пасат се не могу сјетити, био је неке црвенкасте боје. Када смо изашли из камиона препознао сам војника кога су звали Пуковник, мислим да се презивао Новаковић. Дрекало Ранко, војника званог „Словенац“ не знам му име...

Председник већа: А, шта је питање?

Адвокат Небојша Перовић: Полуга Новака, Мутлака, не знам му име, Папић Драга или Драгана, Вилатера, име не знам, Васиљевић Душан или Душко, онај којег сам описао са наочалама, Липац име не знам, има мало фалично око, по томе га се сјећам, Васиљевић Митар, такозвани „Четник“.

Председник већа: Не! Морате, ја уопште не могу да нађем овде. Колега!

Адвокат Небојша Перовић: „Има ту још лица, али их се ја сада не могу сјетити.“

Председник већа: Перовићу, Перовићу. Дајте ми да видим то. Ја то не могу да нађем овде уопште. Та два записника су овде испред мене, ја то не могу да нађем, уопште. Јел` то ово овде? Девет? Јел` то ово? Јесте. Океј. И шта је питање?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако може и нама да каже на којој страни да видимо?

Председник већа: То је овај двадесетдруги на деветој, па горе, други пасус. Девета страна, други одозго, први одговор на другој страни.

Адвокат Небојша Перовић: Дакле, Ви тада у својој изјави кажете да тада уочавате Васиљевић Митра „Четника“, само да ја завршим питање и Васиљевић Душана или Душка, да му не знате тачно име и да је Душан или Душко нон-стоп носио наочале. То кажете 22.11.2016. Онда заменик тужиоца за ратне злочине Вас испитује. „Ко је био присутан после шест дана?“. После шест дана Ви кажете. Сад одједном познајете и Љубишу Васиљевића да је био присутан. Значи пре седам дана у односу на то Ви Љубишу нисте видели нигде. Сад га после седам дана видите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините је ли исти записник или други, сад седам дана?

Председник већа: Не, сад је прешао на седам дана касније.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, који је то записник?

Председник већа: 29.11.

Адвокат Небојша Перовић: Ја, ја једно питање нисам Вама поставио док сте Ви цитирали.

Председник већа: 29.11.

Адвокат Небојша Перовић: Суд није дозвољавао, Ви сте имали слободно излагање.

Председник већа: Перовићу, Перовићу, немојте да расправљате са тужиоцем. Само да питам сведока у овом истом, ова страна значи 9, 22-ги каже овако „Било је ту још лица, али их се сада не могу сетити“. Јел тако? „Било је ту још и других лица...“

Адвокат Небојша Перовић: Хоћете Ви да наставите да испитујете сведока?

Председник већа: Не, не само питам јел то тај одговор, тај одговор читамо. Добро. Шта је било онда 29-ог.

Адвокат Небојша Перовић: И Ви 29-ог се сећате и Љубише Васиљевића.

Сведок Мићо Јовичић: Па, слушајте како...

Адвокат Небојша Перовић: Ево, само да Вам поставим питање. 22. знате за два Васиљевића, Васиљевић Митра „Четника“ и Васиљевић Душана или Душка, чак не знате ни прецизно име. Да би се само након седам дана, шест дана сетили да се ради и о Љубиши Васиљевићу. Значи сад уводите три Васиљевића.

Сведок Мићо Јовичић: У тих девет дана како...

Адвокат Небојша Перовић: Е, сад, само да завршим ово. Приликом претреса овде у овој судници адвокат Сава Стојановић Вас пита, који није сада присутан овде, ко је носио, шта Вам је остало препознатљиво за Љубишу Васиљевића, а Ви кажете „Имао је дужу косу, мало дужу косу и носио је нон-стоп наочале“.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Е, сад пазите. Ви 2016., 22.11.2016. године Душка или Душана не знате му име описујете га за лице са наочалима. Након седам дана додајете да постоји још и Љубиша, 2020. пред овим овде већем описујете да је уствари Љубиша носио наочале. Да ли Ви дозвољавате себи да сте Васиљевић Митра званог „Четник“, Љубишу Васиљевића или Душана или Душка Васиљевића некако површно сећате и да сте помешали те ликове и те људе, а помоћи ћу Вам, овде када Вас је питала бивша председника већа „Кога од ових окривљених сада препознајете?“. Ви сте се окренули и препознајете искључиво Љубишу Васиљевића.

Сведок Мићо Јовичић: Како знао сам их све, не.

Председник већа: Не, нисам Вас чула!

Адвокат Небојша Перовић: У слободном.

Председник већа: Значи јел Ви уочавате разлику? Значи ово што Вас пита бранилац, јел уочавате разлику?

Сведок Мићо Јовичић: Као прво, Митар није Васиљевић него касније сам се сетио Кнежевић.

Председник већа: Значи Митар Кнежевић је „Четник“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И нема једно око и носио је шубару. Не бркам појмове него ја сам се током година трудио да заборавим тај немили догађај.

Председник већа: Добро, а наочаре ово што Вас пита?

Сведок Мићо Јовичић: И ако сам знао да ћу једног дана одговарати за то, зато што сам учествовао.

Председник већа: Добро, а шта Вас пита бранилац, ко је имао наочаре?

Адвокат Небојша Перовић: Ово ми је мало сад...

Председник већа: Јел` имао неко наочаре или нема?

Сведок Мићо Јовичић: Има.

Адвокат Небојша Перовић: Јер нагласила госпођа Зведана пре тога, како се зове то кад неко каже...

Председник већа: Чекајте да чујемо одговор! Ко је носио наочаре?

Сведок Мићо Јовичић: Ја мислим да је Душко Васиљевић носио наочаре.

Председник већа: Чекајте, а једном кажете Душко, једном...

Адвокат Небојша Перовић: Па, председнице ја ћу да седнем.

Сведок Мићо Јовичић: Не могу се ја сетити, њих два су брата и сад ја. То је дуго прошло времена и касније их ја нисам ни виђао, ни једноставно сметно сам с ума који је као...

Адвокат Небојша Перовић: Моје следеће питање је. Да ли сте Ви приликом доласка у Вишеград.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Тада, те године у то време кад долазите, да ли се Ви дружите са неким од војника, старешина у смислу кућних посета, одлазака на свадбу, славу, весеље неко негде. Јесте ишли негде?

Сведок Мићо Јовичић: Да, Нешо ми је пренио поруку да Милан Лукић слави Светог Јована.

Адвокат Небојша Перовић: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И да нас је позвао на славу.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате ко је био све од гостију?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам, јер ту, ту вече мислим ми смо дошли предвече, поподне. Ту вече је била, био напад муслиманске војске.

Адвокат Небојша Перовић: Кад кажете вече, уочи славе или на дан славе?

Сведок Мићо Јовичић: На дан славе.

Адвокат Небојша Перовић: То је који датум?

Сведок Мићо Јовичић: 20. јануар.

Адвокат Небојша Перовић: А, 20., добро.

Сведок Мићо Јовичић: Или 21. како хоћете. Десио се напад на село Дринско.

Председник већа: Добро, не морате детаље.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате гостију?

Сведок Мићо Јовичић: Ту се десио и масакр неки српских војника и...

Адвокат Небојша Перовић: Господине Јовичићу, да ли се сећате гостију који су били на слави?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се. Сада се не сећам стварно, у овоме тренутку не могу да се сетим ликова.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате славе?

Сведок Мићо Јовичић: Сећам се у једном тренутку да смо седели ја и Нешо. Не знам, стварно не могу да се сетим.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли сте те 93. године били на више слава у Вишеграду?

Сведок Мићо Јовичић: Не, нисам

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је то једна једина слава на којој сте били?

Сведок Мићо Јовичић: То је једна једина слава.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли се сећате, да ли је слава била у кући или у стану?

Сведок Мићо Јовичић: У кући. Та је кућа преко пута команде Вишеградске бригаде у Пионирској улици, сада не знам који је број, али види се школа.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли се, када Вам кажем Глиша или Глишо, на шта Вас асоцира то, а везано за неку личност из Вишеграда?

Сведок Мићо Јовичић: Па, сећам се и код школе да је стражар рекао „не можеш да уђеш“.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли памтите лик тог човека?

Сведок Мићо Јовичић: Био је тако, нижи, нижи од мене, а ја да га сада видим, ја га не би познао, да будемо јасни. Можда га нисам познавао ни у Вишеграду, иако сам га сретао.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли се сећате да ли је Милан Лукић имао присне односе са Глишом?

Сведок Мићо Јовичић: Не, колико се сећам, он је био према свакоме исти.

Адвокат Небојша Перовић: Не, питам Вас, да ли су имали присне односе у смислу другари седели, пили, јели?

Сведок Мићо Јовичић: Он је имао однос према свима једнак, без обзира.

Адвокат Небојша Перовић: Питам Вас, да ли је Глиша имао присан однос са Миланом Лукићем?

Председник већа: Овај каже, имао сам присне односе.

Сведок Мићо Јовичић: Ја нисам приметио.

Адвокат Небојша Перовић: А да ли се сећате да ли је тај Глиша био на слави ту ноћ код Милана Лукића?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли би га Милан Лукић позвао?

Председник већа: Да ли се сећате или није био? Не сећате се или није био?

Сведок Мићо Јовичић: Није био

Адвокат Небојша Перовић: Не би га позвао, је ли тако?

Сведок Мићо Јовичић: Не би га позвао.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли Вам је познато, временом сте чули, да ли Вам је изнато да је у време догађаја у Вишеграду, Душко Васиљевић био запослен у Србији и био у сталном радном односу?

Сведок Мићо Јовичић: То знам да су сви који су били добровољци, добровољно у војсци Републике Српске, дуљио им се стаж и добијали плату у Србији, као да раде, а били су на ратишту. То знам и то могу једноставно.

Адвокат Небојша Перовић: А где је Вама ишао стаж?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Адвокат Небојша Перовић: А где је Вама ишао стаж?

Сведок Мићо Јовичић: Не, ја нисам био нигде запослен. Дошао сам из Аустрије, право у Београд, из Београда сам отишао у Славонију.

Адвокат Небојша Перовић: А кажите ми, да ли Вам је, да ли би сада могли описати тог човека са наочарима, још нешто детаљно, да ли се сећате, дуже косе, носи стално наочаре и тако даље?

Председник већа: И какве су наочаре?

Сведок Мићо Јовичић: Носи маскирну униформу, мало дужу косу.

Адвокат Небојша Перовић: А шта значи мало, до рамена или?

Сведок Мићо Јовичић: Па, овако, отприлике

Председник већа: А то је, колико, када овако показујете, то је колико?

Адвокат Небојша Перовић: Па, до рамена.

Сведок Мићо Јовичић: До рамена.

Председник већа: Добро. Какве су наочаре?

Сведок Мићо Јовичић: Наочаре за сунце оне са стаклима која рефлектују, мислим као огледало је напред.

Адвокат Небојша Перовић: Е сада, шта је код Вас проузроковало да Ви описујући Љубишу говорите да је у питању Душан?

Председник већа: Односно пита бранилац, да ли сте Ви то погрешили нешто или нисте?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам ја...

Адвокат Небојша Перовић: И при том, морам Вам рећи, Ви морате овде нама да будете од помоћи, не с намером да Ви хоћете некое зло да нанесете, а да нам будете од помоћи, да нам разјасните. Знате, тешко је ако неко невин буде одговарао. Не да Ви хоћете неком зло да нанесете.

Председник већа: Значи сада је ово, ја ово мислим супер разумем, одлично разумем. Тешко ако мени неко буде одговарао, у том смислу, преформулишите питање, одмах.

Адвокат Небојша Перовић: Одмах.

Председник већа: Хајде.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли три Васиљевића помињете...

Председник већа: И тако се не говори. Али, Перовићу, тако се уопште не говори. Значи, уопште се тако не говори. Сада где је ова судска стража? Сведока изведите, пауза десет минута. После тога, питање, тешко ако мени неко буде одговарао. Ја више нећу овде да чујем уопште. Пауза десет минута.

Након паузе ради одмора, дајте сведока Јовичића, молим Вас, позовите да наставимо сада колеге оно што можемо концизније. У међувремену, колега Перовићу, ја сам цео транскрипт сада гледала, нема тога да смо одбили такав предлог, тога нема. На том последњем суђењу, када смо завршили, јер први пут је Липовац био болестан, па је други пут био болестан и последњи пут били су предлози за Раду и за неког радника из фирме где ради Васиљевић и не знам како се зове тачно то име и Јечменица и Дозет је предлагао да се поново зову Јовичић, Папић, Глишић, је ли тако било? То је то суђење од 13.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Председнице, могуће да док сам листао све записнике, све транскрипте, да је то била од ранијег већа, јер тада је било проблематично у смислу који ће записник да се чита

Председник већа: Предочава.

Адвокат Небојша Перовић: И предочава и онда је вероватно, сигурно је писало председник већа и могуће да сам ја овај пермутовао, да сам погрешно то у некој брзини. Али прегледаћу јасно и ако буде евентуално да, како будем утврдио, ја ћу и писмено написати.

Председник већа: Хајде сада када већ стојите, да наставите са испитивањем Јовичића. У сваком случају, стали смо ту да опишете како је који Васиљевић изгледао, тако изгледа Митар Четник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, могу ја минут, ако дозволите, секунд ако дозволите? Само да дозволите да сведок до краја исприча, јер има благоговорну ману. Значи, само до краја оно што мисли да каже.

Председник већа: Коју говорну ману?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сведок.

Сведок Мићо Јовичић: Слабије се изражавам.

Председник већа: Слабије? Добро, хајде.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице, ја имам другу молбу, да оно што сам до сада питао, питао сам. И даље не бих да испитујем и не бих да уопште даље везано за сва моја питања, овај сведок даје одговор.

Председник већа: Добро. Значи разлог за такав Ваш одговор је говорна мана, а не неки Ваш страх, Јовичићу?

Сведок Мићо Јовичић: Не, није ми страх, него једноставно мало спорије говорим и неке речи баш не изговорим како треба.

Председник већа: Како су изгледали значи Васиљевићи и Митар?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Како су изгледали Васиљевићи?

Сведок Мићо Јовичић: Један је имао дугу косу...

Председник већа: Једног сте описали.

Адвокат Небојша Перовић: Описао је.

Сведок Мићо Јовичић: А други је био нормално.

Председник већа: Шта је то нормално?

Сведок Мићо Јовичић: Митар Четник ово време сам сетио се да се он зове Кнежевић и касније кроз све ово, сетио сам се да је и умро и није имао око и носио је браду.

Председник већа: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И носио је шубару.

Председник већа: Један Васиљевић је имао дужу косу, а други је, кажете био?

Сведок Мићо Јовичић: Други је нормално био ошишан.

Председник већа: Шта је то нормално, нормално ошишан?

Сведок Мићо Јовичић: Па, рецимо као господин Перовић. Немојте ме хватати за имена, ја брзо и заборавим и касније се сетим.

Адвокат Небојша Перовић: Добро, ја сада морам да кажем апропо овога што сте Ви.

Председник већа: Хајде, укључите микрофон.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Да би до краја разјаснили на ово што Вас је питала председница, дугу косу и наочале има особа која проводи време са Миланом Лукићем?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: И која се зове Душко или Душан Васиљевић. То сте рекли 22.11. моја претпоставка је да се најбоље сећате.

Сведок Мићо Јовичић: Можда је био Љубиша, не могу сада да Вам, не сећам се. Не сећам се који је од њих носио наочаре, али један јесте носио.

Председник већа: Добро, а ко је имао косу дугу?

Сведок Мићо Јовичић: Љубиша ја мислим.

Председник већа: Љубиша?

Сведок Мићо Јовичић: Али не могу, немојте ме хватати за реч, тако се сећам.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Само да овако по понашању, значи особа која носи односно има дугу косу и носи наочаре, је особа која је била поред Милана Лукића и која је била овако мангуп, тако сте износили?

Сведок Мићо Јовичић: Да, да.

Адвокат Небојша Перовић: Добро, хвала.

Председник већа: А ко је био код воза од њих, ако је био неко уопште?

Сведок Мићо Јовичић: Обадвојица, обадвојица су били у камиону са мном.

Председник већа: Били у камиону?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: А у школи?

Сведок Мићо Јовичић: И у школи су били обадвојица.

Председник већа: И шта је ко у школи радио?

Сведок Мићо Јовичић: Као и сви, који су били окренути према тим заробљеним Муслиманима, отетим лицима, како хоћете. Неко је кундаком, неко је ногом, неко је шаком, неко је песницом, неко ...

Председник већа: Е сад, шта је питање, да ли Ви видите да се сви војници понашају на такав начин па закључете да се тако понашају и овде окривљени, или ове окривљене овде појединачно видите да нешто раде од тога ?

Сведок Мићо Јовичић: И појединачно их видим и сви војници то раде, осим нас тројице који смо стајали са стране на улазу.

Председник већа: И када тако појединачно видите онда да ли се то, шта ради Васиљевић Душко, шта ради Гојко Лукић, шта ради Драгана, шта ради Липовац?

Сведок Мићо Јовичић: Па, за Гојка не могу да се сетим да је кога ударао и да је једноставно не могу да се сетим.

Председник већа: Добро, да ли је био унутра или напољу?

Сведок Мићо Јовичић: Био је унутра.

Председник већа: Унутра? Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Али не могу да се сетим да је ударао кога.

Председник већа: А шта ради Васиљевић Љубиша?

Сведок Мићо Јовичић: Што и сви, удара кундаком.

Председник већа: Да ли га Ви појединачно видите, њега, баш њега понаособ или он стоји ту у групи војника који то раде?

Сведок Мићо Јовичић: Ако који од заробљеника испред тога војника који је стајао удари га кундаком у пределу прса.

Председник већа: Да ли сте га Ви видели?

Сведок Мићо Јовичић: Видео сам.

Председник већа: Да ли сте Ви видели шта ради Душко Васиљевић?

Сведок Мићо Јовичић: Исто што и други.

Председник већа: А то је, шта сте њега видели да ради?

Сведок Мићо Јовичић: У пределу грудног коша ту су већином тукли људе са цеви са кундаком ударали.

Председник већа: До сада сте за Душка Васиљевића говорили другачије, а то је да је он додао неки дебели кабл Милану Лукићу.

Сведок Мићо Јовичић: Да, али касније је пришао војсци.

Председник већа: Како?

Сведок Мићо Јовичић: Пришао томе реду војника који су, те отете путнике држали на одстојању од овога у средини којег је Милан тукао.

Председник већа: Тако нешто, чини ми се, да нисам запазила, али проверићемо сада док ми Ви кажете, шта је радио Липовац?

Сведок Мићо Јовичић: Па, шутирао је и ударао кундаком.

Председник већа: Шутирао и ударао кундаком? Видели сте и једно и друго?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Кажем, видели сте и једно и друго?

Сведок Мићо Јовичић: Да, да.

Председник већа: Само да видим шта кажете за Васиљевића. Ево овако: „Душан Васиљевић је донео кабал“, то кажете у Босни, 29. новембра, „који је Милан Лукић узео и ударао овим каблом једног од путника, а то је један који се супротставио Милану. Имао сам утисак да му он нешто пркоси“ и тако даље. Ето то је то што кажете

за Душка тада. А овај ни касније, а ни тада, нисмо чули да је он нешто ударао, него само да је донео тај кабл. Па Вас зато питам шта је то?

Сведок Мићо Јовичић: Да, али је, али касније сам ја видео и ја сада имам слику тога. Али, верујте ми, не могу да се сетим имена како је ко стајао у томе реду, верујте ми, то не могу да се сетим.

Председник већа: А Ви то добро видите иако сте напољу?

Сведок Мићо Јовичић: Не, ушао сам ја унутра после.

Председник већа: А ушли сте?

Сведок Мићо Јовичић: Ушао сам унутра и стајао крај врата једно три метра од врата.

Председник већа: Добро, добро видите?

Сведок Мићо Јовичић: И видим испред себе разбацану одећу, две гомиле, три што драгоцености, паре и документе.

Председник већа: Добро, ко је следећи од бранилаца?

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Ваше сведочење данас започели сте са одговором на питање председника већа, да ли остајете код свега што сте до сада говорили.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Рекли сте, „да“, остајете, је ли тако? А пре тога сте положили заклетву да ћете говорити истину, само истину и ништа осим истине. Је ли тако?

Сведок Мићо Јовичић: Па, рекао сам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте 17. јануара 2020. године полагали заклетву да ћете говорити истину и само истину и ништа осим истине?

Сведок Мићо Јовичић: 17. јануара, је ли то овде?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да.

Председник већа: 27.

Адвокат Ђорђе Дозет: 27. јануар.

Сведок Мићо Јовичић: Па, ваљда сам полагао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ваљда или јесте?

Председник већа: То је овде на претресу.

Адвокат Ђорђе Дозет: На претресу, да.

Сведок Мићо Јовичић: Чим сам сведок јесам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесте? Али сте полагали заклетву, односно положили заклетву да ћете истину говорити и 22.11.2016. у Тужилаштву БиХ.

Сведок Мићо Јовичић: На испитивању

Адвокат Ђорђе Дозет: Као сведок.

Сведок Мићо Јовичић: Прво ме нису.

Адвокат Ђорђе Дозет: А да ли сте положили заклетву или сте се обавезали да ћете говорити истину 29.11. исте године пред Тужилаштвом Републике Србије?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не знате? Да ли се сећате да ли сам ја био присутан том Вашем испитивању?

Сведок Мићо Јовичић: Не могу се сетити.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не можете се сетити? Сећате ли се да смо ја и Ви икад разговарали?

Сведок Мићо Јовичић: Лани.

Адвокат Ђорђе Дозет: Лани?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Лани или преклани?

Сведок Мићо Јовичић: Лани се сећам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли смо разговарали једном или више пута?

Сведок Мићо Јовичић: Па у два дана била.

Адвокат Ђорђе Дозет: У два дана? Да ли се сећате шта сте говорили на моја питања?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не могу се баш сетити.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је то што сте говорили тада истина?

Сведок Мићо Јовичић: Истина наравно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Истина?

Сведок Мићо Јовичић: Онолико колико се ја сећам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Колико се сећате? Рекли сте сада да имате слику сада у глави тога дешавања.

Сведок Мићо Јовичић: И тада сам ја имао, али...

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте 27. јануара 2020. године имали ту исту слику?

Сведок Мићо Јовичић: Па, рекао сам да сам се кроз процес неких ствари, сетио јер сам покушавао да заборавим то, да будемо искрени. Неких ствари сам се сетио, неких једноставно избију из мозга, није мозак шака па сада отвори и затвори.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел се боље сећате нечег што је било јуче или што је било пре тридесет година?

Сведок Мићо Јовичић: Па, нечег се сећам боље што је било прије тридесет година, него што је било јуче.

Адвокат Ђорђе Дозет: То је уобичајено за наше године. Да ли се сећате са Вашег сведочења у поступку, како се зове, „Небојша Ранисављевић“, када сте сведочили из Сарајева?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам ја ништа сведочио против Небојше.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не да ли сте против њега, него да ли се сећате тог сведочења?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се да сам ишта против њега ни за њега сведочио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте тада говорили истину?

Сведок Мићо Јовичић: Па, говорим да се не сећам да сам говорио за њега и против њега и ја сам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, у том поступку, да ли сте говорили истину?

Сведок Мићо Јовичић: У том поступку...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Изјаснио се на то питање данас.

Сведок Мићо Јовичић: У том поступку, приликом испитивања господина тужиоца, односно заменика тужиоца, Цермина Пашића, како сте навели, један од колега је навео, ја сам рекао да сам са Небојшом дошао, да сам био на возу.

Председник већа: Просто, да ли сте у поступку против Ранисављевића?

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте говорили истину или нисте говорили истину?

Сведок Мићо Јовичић: Истину сам говорио, што.

Адвокат Ђорђе Дозет: Зато што сте на питање колеге тужиоца рекли да нисте говорили истину или колеге, извињавам се колеги.

Сведок Мићо Јовичић: Ја сам говорио да у Вишеграду, у Вишеграду када је испитивао ме судија, овај тужилац Црне Горе.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја се онда извињавам што сам погрешно па рекао Сарајево, у Вишеграду, да ли сте говорили истину?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам говорио истину.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте тада били обавезани да говорите истину?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се ни тога да ли ми је неко шта прочитао, али ми смо се договорили у ходнику да причамо са причама.

Адвокат Ђорђе Дозет: ОК, овако. Предочена Вам је већ исказ, Ваш исказ од 22.11.2016. године, то је страница, да ли је то 7 или 8, сада не видим, први пасус горе, Ваш одговор на питање тужиоца, „да ли сте у тренутку изласка из камиона могли видети или препознати неког од војника у камиону, да ли сте видели осим камиона друга возила у пратњи, па Ви кажете: „Кад смо изишли из камиона, препознао сам војника кога су звали пуковник“ је ли тако?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Мислим да се презивао Новаковић“.

Сведок Мићо Јовичић: Да

Адвокат Ђорђе Дозет: „Дрекало Ранко“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Војника званог „Словенац“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Не знам му име, Полуга Новака“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Мутлака, не знам му име“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Папић Драго или Драган“?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Вилатер“, име му не знам, Васиљевић Душан или Душко, онај кога сам описао са наочалима, Липовац, име му не знам, има мало фалично око“.

Сведок Мићо Јовичић: Вероватно сам тако рекао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Погледајте, ово је овде Липовац.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел има фалично око?

Председник већа: Молим Вас, седите окривљени.

Адвокат Ђорђе Дозет: Седи доле.

Сведок Мићо Јовичић: Не знам, можда сам погрешно

Председник већа: Седите доле, седите н немојте викати.

Сведок Мићо Јовичић: Сећам се Липовца, ако сам рекао да има фалично око. После толико година, ја се сећам само да је један војник, касније сам схватио иако сам рекао да се зове Васиљевић, касније сам се сетио да се зове Кнежевић, да он нема.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, ја се извињавам, дакле мене стварно не интересује оволика прича, ја хоћу конкретне одговоре врло кратке.

Председник већа: Како фалично око, шта је то?

Сведок Мићо Јовичић: Можда сам погрешно што се тога тиче.

Адвокат Ђорђе Дозет: „Липовац име не знам, има фалично једно око“.

Сведок Мићо Јовичић: Липовца се сећам зато што је мали, вероватно сам рекао да има фалично око, што сам то рекао, ја не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Кад сте сазнали његово име, ако 22.11.2016. годније то његово име не знате? Ко Вам је рекао његово име?

Сведок Мићо Јовичић: Па, вероватно у разговору са, јер смо ми ишли скупа у Орлић ја и овај Инђић Петко.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, тад сте сазнали да се тај Липовац са фаличним оком зове Јово?

Сведок Мићо Јовичић: Јово, Јован.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јово или Јован?

Сведок Мићо Јовичић: Па, добро, мени је то свеједно.

Адвокат Ђорђе Дозет: Свеједно је. Даље, на питање чини ми се колеге Санковића, да опет не грешим, ко је сишао са тог камиона, колико људи, Ви сте набројали колико сам ја успео да похватам, девет људи.

Сведок Мићо Јовичић: Било нас је петнаестак.

Адвокат Ђорђе Дозет: Можете ли набројати петнаест људи који су били на камиону?

Сведок Мићо Јовичић: Не могу, знам већину, сећам се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па, већина од натполовично свакако јесте, али нама требају сва имена.

Сведок Мићо Јовичић: Па, Вама требају, али ја не могу да се сетим.

Адвокат Ђорђе Дозет: А не можете да се сетите? Да ли се сећате 27. јануара 2020. године, у судници приликом Вашег испитивања, ко је све овде седео?

Сведок Мићо Јовичић: Седели сте Ви, седео је господин, не могу да се сетим да ли је тај господин, била је и једна госпођа или госпођица, није битно. Нисам обраћао пажњу.

Адвокат Ђорђе Дозет: Рекли сте да је један од војника имао СМБ униформу. Који од војника је имао СМБ униформу?

Сведок Мићо Јовичић: Тај нас је сачекао доле код школе.

Адвокат Ђорђе Дозет: У СМБ униформи?

Сведок Мићо Јовичић: Није био с нама, ни унутра, унутар школе, ни, ја га се сећам касније кроз маглу, да је он вукао неке сандуке и да је помоћни радник, али не могу тачно да.

Адвокат Ђорђе Дозет: На питање једног од колеге, сада заиста нисам забележио чијег, овај, да је, рекли сте да је на доласку пред школу наређено да се распоредите испред камиона?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ко је то наредио?

Сведок Мићо Јовичић: Колико се сећам, Бобан Инђић.

Адвокат Ђорђе Дозет: Бобан Инђић?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Бобан Инђић и Ви у којем сте односу војничком, подређени, надређени?

Сведок Мићо Јовичић: Он је надређени.

Адвокат Ђорђе Дозет: Надређени? Да ли сте се Ви распоредили?

Сведок Мићо Јовичић: Не, не, стао сам са стране.

Адвокат Ђорђе Дозет: Зашто се Ви нисте распоредили?

Сведок Мићо Јовичић: Па, једноставно нисам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Једноставно нисте.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, нисте извршили наређење?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам извршио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте се распоредили у Мушићима?

Сведок Мићо Јовичић: Па, стајао сам крај камиона као и сви.

Адвокат Ђорђе Дозет: Као и сви?

Сведок Мићо Јовичић: Па, та група.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли Вам је неко наредио, шта ћете Ви радити у Мушићима?

Сведок Мићо Јовичић: Рекао ми је Нешо, „буди крај мене ту“.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нешо Вам рекао?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јел` Вам Нешо рекао да будете, рекли сте да сте држали пушке на готовс?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли Вам је то Нешо наредио да?

Сведок Мићо Јовичић: Не, не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Него?

Сведок Мићо Јовичић: Није, то схватам нормално.

Адвокат Ђорђе Дозет: Схватате нормално. Зашто?

Сведок Мићо Јовичић: Зато што су ту заробљеници.

Адвокат Ђорђе Дозет: Шта су, наоружани?

Сведок Мићо Јовичић: Нису, али...

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесу вам представљали ти заробљеници било какву опасност?

Сведок Мићо Јовичић: Нису, никакву.

Адвокат Ђорђе Дозет: Па што имате пушку уперену у њих онда ако не представљају никакву опасност?

Сведок Мићо Јовичић: Једноставно сви имају, имам и ја.

Адвокат Ђорђе Дозет: Рекли сте у ранијим исказима да сте Ви били заменик командира одељења.

Сведок Мићо Јовичић: Па, по договору интерном.

Адвокат Ђорђе Дозет: У војсци нема интерних договора, али ајде да кажем, ко се то интерно договорио?

Сведок Мићо Јовичић: Између нас осморо Нешо је рекао: „ Хајде буди ти заменик“, али то нигде није ни писало нити се водило тако.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли то могу да закључим да је вас у одељењу било осморо?

Сведок Мићо Јовичић: Па касније је било, али кад смо дошли било нас је осморо. А касније било је још.

Адвокат Ђорђе Дозет: Колико?

Сведок Мићо Јовичић: Па не могу, али било нас је некад и педесет, некад...

Адвокат Ђорђе Дозет: У одељењу?

Сведок Мићо Јовичић: Да, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Педесет?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ми смо као одељење звали се „Скакавци“ и сви смо добровољно приступили у јединицу.

Адвокат Ђорђе Дозет: У тих осам који сте се интерно договорили да Ви будете заменик командира, која је то осморица?

Сведок Мићо Јовичић: Небојша Ранисављевић, ја, Драгана, Рада, Драгана Ђекнић, Ради се не сећам име, презиме, заправо, Ханц звани Ханц Милошевић Радиша, Обрадовић Дракче, Душко Петровић, сада овога се, ми смо га звали Ђедо, али не знам му име. Имао је плаву дужу косу.

Адвокат Ђорђе Дозет: То је одељење у склопу чега?

Сведок Мићо Јовичић: У склопу интервентне чете.

Адвокат Ђорђе Дозет: У склопу интервентне чете. Има ли некаква јединица формација између чете и одељења?

Сведок Мићо Јовичић: Па, има вод.

Адвокат Ђорђе Дозет: Има вод? Којем сте воду припадали?

Сведок Мићо Јовичић: Горажданском.

Адвокат Ђорђе Дозет: Горажданском. Који су још водови били у оквиру интервентне чете?

Сведок Мићо Јовичић: Вишеградски вод.

Адвокат Ђорђе Дозет: Вишеградски вод. А Ви сте у горажданском?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ко је био командир вода Горажданског?

Сведок Мићо Јовичић: Раде Тановић.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је Раде Тановић упознат са било којом вашом активношћу на дан 27.03. или 02.?

Сведок Мићо Јовичић: Не, не.

Адвокат Ђорђе Дозет: 02. Није?

Сведок Мићо Јовичић: Није, није.

Адвокат Ђорђе Дозет: Зашто није био?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не знате?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам. Не знам, вероватно је био у обезбеђењу горажданске команде.

Адвокат Ђорђе Дозет: Ви сте изјавили да знате овај ко је наредио да се...

Сведок Мићо Јовичић: Нисам то рекао да знадем ко је наредио, мени је наредио Милан Лукић и Бобан Инђић. А да ли ко повише њихове хијерархије.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, да ли могу да зауставим сведока? Ја нисам поставио питање.

Сведок Мићо Јовичић: Јесте, рекли сте ми да сам рекао да је неко знао.

Председник већа: Хајде да чујете питање.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да саслуша питање. Дакле, како знате шта ћу ја да Вас питам?

Сведок Мићо Јовичић: Па зато што сте то прошли пут питали.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, сећате се онда шта сам Вас ја прошли пут питао?

Сведок Мићо Јовичић: Неких питања се сећам, неких питања се не сећам.

Председник већа: То значи, не морамо све поново да питамо.

Адвокат Ђорђе Дозет: Сећате ли се одговора која сте дали на моја питања?

Сведок Мићо Јовичић: Неких се сећам, говорим, неких се сећам.

Председник већа: Да не понављамо сада ако сте то већ питали.

Адвокат Ђорђе Дозет: Али сте говорили истину у сваком случају?

Сведок Мићо Јовичић: Ма, истину цело време говорим.

Адвокат Ђорђе Дозет: ОК, немам више питања. А имам примедбе које су следеће: на страници 104 записника, транскрипта записника од 27. јануара, пише овако: на моје питање Ви сте се изјаснили овако, на питање, шта је радио Јован Липовац, „мислим да је као и сви остали војници или је држао пушку уперену према путницима или их је малтретирао као и други“, а на питање „где сте видели Јована Липовца и шта је радио, да ли сте га уопште видели?“, „видео сам га пред крај колоне доле, ако би који од заробљеника шта рекао“.

Председник већа: Није укључио микрофон, искључио се. Чуће се то.

Адвокат Ђорђе Дозет: Препостављам да имам довољно јак глас. „Јесте ли видели Јована Липовца да тако нешто ради?“, он каже, „нисам“. Ја понављам „нисте?“, он каже, „али да ли сте га видели или нисте“ и Ви потврђујете „нисам“. „Да ли сте видели Јована Липовца у било којој другој ситуацији“, „Нисам да чини било шта према тим заробљеницима, нисам“. На записнику од 22. извињавам се, 28., пардон, страница 55 тог записника, на питање „сећате ли се шта смо јуче разговарали“, Ви кажете, „не“, „да ли могу да Вас подсетим?“, „Можете“, „да ли сте јуче рекли да у школи у ходнику или у сали“, Ви кажете, „Да“, „Нисте видели Јована Липовца?“, Ви кажете, „нисам видео“. „Нисте га видели?“, Ви потврђујете, „да“. Даље, само ово је сада полемика између тужиоца и председнице већа, Ви сте код тужиоца у тој изјави од 29. новембра 2016. године рекли сте да Јован Липовац односно Јово Липовац у Мушићима негде стоји, Ви кажете „да“, „да ли се сећате шта сте рекли, где то стоји?“, „Не сећам се“, „не сећате се а јел се сада сећате где стоји Јован Липовац“, „не сећам се ни тога“, „не сећате се ни тога, да ли се сећате да сте Јову Липовца уопште видели у Мушићима?“, Ви као и данас кажете: „Сећам се да смо сви који смо били у школи, кренули у“, „али ја потпуно разумем, Ви покушавате да кажете, моје питање је врло конкретно“. Тужилац опет интервенише, „пустите да одговори“ и тако даље. Ја кажем, „не одговара на моје питање, да чујем, дакле, да ли сте видели у Мушићима Јову Липовца. То што Ви закључујете да је кренуо и ко је стигао, је једна ствар, а друга, да ли сте видели Јову Липовца у Мушићима?“. И онда Вас председница већа пита: „Конкретно, да ли сте видели Јована Липовца у Мушићима, то Вас пита бранилац“, Ви кажете нисте,

моменат, техника ми је заказала, извините. Дакле, понављам, председница већа каже: „Конкретно, да ли сте видели Јована Липовца у Мушићима, пита бранилац, јесте, нисте, сећате се или не сећате се“, „Не сећам се“. Дакле, ово није питање, ово су примедбе на данашњи исказ, а он каже да сваки пут до сада када је, осим у Вишеграду када је одговарао на питања тужиоца Црне Горе, је говорио истину. Хвала.

Председник већа: Добро, да се задржимо. Чекајте, Нинићу. Да се задржимо код Липовца. Јел то овај човек овде, Липовац? Јел то овај човек овде кога видите?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Јесте. По чему Вам је он био упечатљив, по чему је био карактеристичан?

Сведок Мићо Јовичић: Па, био је нижи и био је агресиван.

Председник већа: Добро, како је био обучен?

Сведок Мићо Јовичић: У...

Председник већа: Искључите, Дозет, микрофон.

Адвокат Ђорђе Дозет: Пардон.

Сведок Мићо Јовичић: У маскирну униформу, они су носили неке комбинезоне, али маскирне.

Председник већа: Да ли је имао оружје?

Сведок Мићо Јовичић: Имао је аутоматску пушку

Председник већа: Добро, да ли је носио нешто на глави?

Сведок Мићо Јовичић: Ја мислим да је шубару носио.

Председник већа: Када се сажму сви Ваши искази, до сада, када се сажму сви Ваши искази, кажете да сте видели код воза све овде окривљене, осим Драгане ?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Не спомињете код школе Липовца и не спомињете га код ове запаљене куће иако тада спомињете појединачно Васиљевића, па Драгану и Гојка, па опет Драгану и Гојка у шпалиру тамо код куће те запаљене и тако даље. Међутим, Липовца не спомињете осим што овај, тамо негде код воза га спомињете. И шта је сада, како ми то да схватимо, шта је ту, где је он био, шта је он радио? Ако је био код воза, да ли је имао фантомку он или не?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте и он је имао фантомку.

Председник већа: Да ли је био код воза или није био?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте био.

Председник већа: Шта је радио?

Сведок Мићо Јовичић: Стајао у реду.

Председник већа: А кад сте га видели ирви пут код воза?

Сведок Мићо Јовичић: Кад смо гурали камион.

Председник већа: Па, је ли био у камиону или у ауту?

Сведок Мићо Јовичић: Био је у камиону. Нико није осим нас него који смо били у камиону, нико није гурао камион. Били смо тридесет година људи.

Председник већа: Рекли сте тада на једном од записника да стоји тамо...

Сведок Мићо Јовичић: Како не можемо изгурати камион.

Председник већа: Тамо негде код шина Липовац, ако то добро памтим. А шта је у школи, да ли је он био у школи или не, или га можда нисте видели?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте, био је у школи.

Председник већа: Е ако сте га видели, где сте га видели, у којим околностима, шта је радио?

Сведок Мићо Јовичић: Био је с почетка, пре него што су ушли ти отети путници, био је напољу а касније је ушао као и сви у школу.

Председник већа: Видели сте га?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Јесте видели понаособ да је он нешто радио?

Сведок Мићо Јовичић: Па, видео сам да је шутирао једног од путника, то је ...

Председник већа: Мислим да то нисте до сада никада... Чекајте, чекајте, али то до сада никада нисте споменули? Како је то могуће да до сада после три, четири пута, пет, не знам, то никада нисте споменули, нити њега стављате у тај контекст тих заробљених људи у школи. Знате, уопште ту негде њега не спомињете. Кажете видео сам ове, а ове друге, можда су били, али нисам видео, али њега никада нисте споменули. Ево сад, данас.

Сведок Мићо Јовичић: Па, не знам зашто га нисам споменуо ил...

Председник већа: Па, то Вас ја питам зашто нисте ако знате...

Сведок Мићо Јовичић: Па, не знам, али ја Вам говорим овога што се сећам, онога што се не сећам, не сећам се.

Председник већа: Па, добро, јел Ви разумете шта Вас питам. До сада га никада нисте споменули.

Сведок Мићо Јовичић: Па, нисам, нисам га можда једноставно нисам, предвидео сам га или прескочио или, није ми тада био на памети.

Председник већа: Када?

Сведок Мићо Јовичић: Кад сам дао изјаву задњи пут.

Председник већа: Пет пута, пет пута, пет пута сте давали исказ и нисте га споменули никада.

Сведок Мићо Јовичић: Па, нисам, није ме неко никако ни питао, ни...

Председник већа: Па, питао Вас је његов бранилац. Морамо то да разјаснимо.

Сведок Мићо Јовичић: Па, рекао сам, рекао сам.

Председник већа: Знате, ми сада ту гледамо кад све те људе спомињете, једном споменете, једном не споменете и тако даље овај, онда је ту, морате да ми објасните како је могуће да пет пута до сада нема Липовца нигде у школи?

Сведок Мићо Јовичић: Ја сам рекао...

Председник већа: А, данас.

Сведок Мићо Јовичић: Сви који смо били на станици да смо се вратили у школу, јер нигде нико излазио из...

Председник већа: И то је у реду. И онда како појединачно сада описујете Липовца?

Сведок Мићо Јовичић: Па, једноставно по моме сећању као агресивног, мање толератног.

Председник већа: Не, то што је радио мислим, а то сте га већ описали.

Сведок Мићо Јовичић: Конкретно сам видио тачно сам видио да удара затвореника.

Председник већа: И сада долазимо до оне запаљене куће.

Сведок Мићо Јовичић: Ту је био у два реда, у шпалиру.

Председник већа: Добро, то је то. Јесте Ви нешто ту још хтели да интервенишете или не?

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја ћу само поновити. На два испитивања, два испитивања пред ранијим председником већа и овим члановима већа на конкретна питања, дакле није било никаква трик питања, увијена питања, каприциозна, дозвољена, недозвољена.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: На врло конкретна питања. Да ли си видео Јована Липовца да нешто ради у школи? „Нисам га видео“. И то поновио 28. и то исто поновио.

Председник већа: Сада је разјаснио.

Адвокат Ђорђе Дозет: Сад је разјаснио како ето сад му се „јавља му се“.

Председник већа: Добро. То је примедба била и сада тужилац. Можете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У својој изјави од новембра у својству сведока 2016. године на страни 8 и 9 спомиње окривљеног Липовац Јована.

Председник већа: Добро, сада ћемо да видимо. На страни 8 и 9?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Став један, два, три, четири, пет и став...

Председник већа: Јесте тако рекли?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Страна 9, пети став, кад говори о догађају у селу Мушићи. Каже у шпалиру су Јован Липовац, Драгана, Душко или Душан Васиљевић, Гојко Лукић и остали.

Председник већа: Причамо о школи, о школи смо причали. О школи смо причали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да. Има и у школи на страни 8.

Председник већа: Ајде да видимо на страни 8.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Страна 8 записник од 29. новембра.

Председник већа: 22., а 29., чекајте сада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Став један, два, три, четири, пет, шест, седам, осам, девет...

Председник већа: Јован Липовац као и остали, као и остали војници је држао пушку уперену према путницима или их је малтретирао као и други, међутим то ми не причамо, ми кажемо да он данас каже конкретно. Он је данас рекао конкретно. Видим га у школи, а то да је био као и остали војници то, то нема разлике уопште у том исказу. Страна 8, 29-ти. Добро. Нинић.

Адвокат Новак Нинић: Дobar дан. Адвокат Новак Нинић. Хтео бих Вас питати за окривљену Ђекић Драгану. Ако сам ја добро схватио Ви њу први пут видите у фискултурној сали, у Прелову?

Сведок Мићо Јовичић: Ту сам у ходнику.

Адвокат Новак Нинић: И то кад је видите?

Сведок Мићо Јовичић: А, видим је у фискултурној сали први пут.

Адвокат Новак Нинић: Је ли била осветљена та фискултурна сала?

Сведок Мићо Јовичић: Јесте.

Адвокат Новак Нинић: Јесте. Мислим путем сијалица, електронски осветљена?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Новак Нинић: Да, добро.

Сведок Мићо Јовичић: Зато што је већ ноћ.

Председник већа: Електрично, не електронско.

Адвокат Новак Нинић: Електрично, опростите. А, кажите ми молим Вас где се налази она у сали кад је видите први пут?

Сведок Мићо Јовичић: На почетку реда од врата према крају фискултурне сале.

Адвокат Новак Нинић: На почетку реда с које стране?

Сведок Мићо Јовичић: Од улаза.

Адвокат Новак Нинић: Од улаза, дакле најближа улаза.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Новак Нинић: Добро. Ако кажем да сте раније изјављивали да је прво била мало поред Милана Лукића док је тукао тог несретника, а након тога на крају сале где је малтретирала опет неког од овај, тих заробљених људи. Шта је истина? Оно што сте раније изјавили или ово што изјављујете данас?

Сведок Мићо Јовичић: Она, била је једино женско и врзала се горе – доље, али конкретно кад сам је видио? Онога тренутка, онога тренутка је била на почетку сале. А, у међувремену мењала је место као и други.

Адвокат Новак Нинић: Они су се дакле ротирали док су чували.

Сведок Мићо Јовичић: Па, нису се ротирали него померали су се и један је вамо, тамо и једноставно конкретно знам покојни Ранко бирао је неки капут који је носио и после рата.

Адвокат Новак Нинић: За Драгану Вас питам само?

Сведок Мићо Јовичић: За Драгану рекао сам.

Адвокат Новак Нинић: Па, кажите ми на који начин она врши насиље према том заробљенику о коме она тада, да кажемо брине, односно кога држи под, под стражом?

Сведок Мићо Јовичић: Или га удара кундаком или врхом цеви.

Адвокат Новак Нинић: Пушком којом?

Сведок Мићо Јовичић: Аутоматском пушком.

Адвокат Новак Нинић: Калашњиков?

Сведок Мићо Јовичић: Калашњиков. Наша аутоматска пушка.

Адвокат Новак Нинић: Наша аутоматска.

Сведок Мићо Јовичић: Нисмо имали калашњикове.

Адвокат Новак Нинић: Држи је, држи је како једном или са обе руке?

Сведок Мићо Јовичић: Са обе руке.

Адвокат Новак Нинић: Па, зашто онда на другом месту, на пример у Сарајеву, изјављујете да је она ударала шамаре. Како је ударала шамаре ако држи пушку с обе руке?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не држи цело време пушку. Некад је држи и овако. Ми, кад кажем ми јер се сматрам групом људи.

Адвокат Новак Нинић: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Који смо то учинили па учинили. Сматрам све. Нису цело време ударали, некад смо их психички, некад смо их физички малтретирали. Некоме је некада шамар, за мене је шамар понижење.

Адвокат Новак Нинић: Не питам Вас то, питам како она удара шамар док држи пушку с обе руке?

Сведок Мићо Јовичић: Па, може држати и с једном руком. Ја Вам објашњавам.

Адвокат Новак Нинић: А, кажите ми молим Вас како се звала та Ваша војна формација или група?

Сведок Мићо Јовичић: „Скавци“ рекао сам мало пре.

Адвокат Новак Нинић: Сви заједно ту што су били.

Сведок Мићо Јовичић: А, то, то не бих назвао никаквом групом. Једноставно сви смо с брда, дола покупљени.

Адвокат Новак Нинић: Дакле није та, та формација која је учинила ове злочине имала некакав свој посебан назив?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Адвокат Новак Нинић: Добро. Сад ми реците молим Вас, рекосте малочас да Гојко и Драгана крећу заједно са Вама према кући у Мушићима?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Новак Нинић: Дакле, они су у камиону са Вама?

Сведок Мићо Јовичић: Претпостављам.

Адвокат Новак Нинић: Претпостављате?

Сведок Мићо Јовичић: Али, сам их видио у Мушићима.

Адвокат Новак Нинић: Добро. А, иду ли камионом са Вама до Мушића?

Сведок Мићо Јовичић: Не могу да се сетим. Сада овог момента, ни тренутка не могу да се сетим, ал можда сутра или прекосутра или за два дана можда се сетим.

Председник већа: Добро, не можете детаља да се сетите.

Адвокат Новак Нинић: Добро, а у Прелову, у Прелову шта је од возила била пред школом?

Сведок Мићо Јовичић: Била су два цивилна возила и 150.

Адвокат Новак Нинић: И? 150 камион?

Сведок Мићо Јовичић: Да, да.

Адвокат Новак Нинић: А, ако Вам кажем да сте приликом саслушања 27. и 28.01.2020.године изјавили да је било три, можда чак и четири возила, шта је истина?

Сведок Мићо Јовичић: Касније је долазило до Ладе и до Пасата, касније су долазила возила.

Адвокат Новак Нинић: Још возила?

Сведок Мићо Јовичић: Да, да. Али, мало касније.

Адвокат Новак Нинић: Добро, зато што то, то...

Сведок Мићо Јовичић: Након догађаја.

Адвокат Новак Нинић: То до сада тако нисмо чули. А, кажите ми у Прелову кажете нисте никад пре и никад после били?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам у школи био. У Прелову сам био.

Адвокат Новак Нинић: У школи?

Сведок Мићо Јовичић: У школи никад нисам био. И сад кад би ме послали у Мушиће не бих знао ни где су они, знам да се пролази поред њих, али не бих знао.

Председник већа: Добро, немојте баш тако детаљно да одговарате.

Сведок Мићо Јовичић: Нисам никада био у Мушићима, а у Прелову као Прелову био сам код Војислава Илића, поправљао му кућу.

Председник већа: Господине Јовичићу не морате тако детаљно да одговарате. Дајте да чујем шта ће да Вас пита.

Адвокат Новак Нинић: Кажите ми, да се вратим на Прелово овај, јесте ли тамо видели Крста Папића и Душана Божића?

Сведок Мићо Јовичић: Кроз маглу се сећам да се Душко, овај Крстан, Крсто није битно Папић, препирао нешто са Миланом Лукићем, али изван сале.

Адвокат Новак Нинић: А, је ли било ту још неких лица изузев војника?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам видио.

Адвокат Новак Нинић: Никога?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се.

Адвокат Новак Нинић: Добро, добро. Зато што наводите приликом прошлог саслушања помоћног радника Глишо, односно Глишић.

Сведок Мићо Јовичић: Па, рекао сам да је носио СМБ униформу и да сам га касније кроз маглу видио да вуче неке сандуке, зато сам закључио да је помоћни радник.

Председник већа: Не, не он Вас пита јесте га видели?

Адвокат Новак Нинић: Је ли био још неко или није био?

Сведок Мићо Јовичић: Па, био је тај што сам га, рекао сам да ћу говорити оно што и рекао сам то.

Председник већа: Добро, колега питајте оно што није до сада рекао, јел' та предочавања то је, то су ситнице.

Адвокат Новак Нинић: Где је вукао те сандуке, где сте га видели?

Сведок Мићо Јовичић: Видео сам га на Околиштима да је вукао сандуке према камионима и одлазио је према, према излазу, а вероватно на Прелово, у Прелово.

Адвокат Новак Нинић: Зато што ми овде имамо чињенице утврђене тако да тај човек није баш много мрдао од школе, а Ви кажете да сте једном били.

Председник већа: Добро, то је Ваша примедба, немојте одговарати.

Сведок Мићо Јовичић: Не знам...

Председник већа: Немојте одговарати! Јовичићу, господине Јовичићу...

Сведок Мићо Јовичић: Стварно ја нисам читао ништа.

Председник већа: Господине Јовичићу! Значи немојте одговарати. Ја кажем немојте одговарати, Ви питате. Још се тужилац брине дал ћете да кажете све до краја. Питајте овде сведока шта имате и немојте да се бавимо таквим стварима којима сте се бавили више пута до сада.

Адвокат Новак Нинић: Ја нисам још имао прилику са сведоком, па зато. Кажете више пута да сте се трудили да заборавите тај догађај.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Новак Нинић: И да Вам је јако тешко пао у односу на читаво Ваше учествовање у рату, да је ово нешто најстрашније.

Сведок Мићо Јовичић: Најстрашније.

Адвокат Новак Нинић: А, кажите ми ко је према Вашем мишљењу као некоме ко је присуствовао и учествовао у свему томе и поднео кривицу за то.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Новак Нинић: Ко је најодговорнији за то што се десило?

Сведок Мићо Јовичић: По мом суду или по мојој савести, по моме Милан Лукић и Бобан Инђић. Они су наређивали.

Адвокат Новак Нинић: По Вашој савести? А, кажите ми како онда Ви овде тврдите да сте се након рата дружили са Миланом, ако...

Сведок Мићо Јовичић: То је у пролазу и у његовом кафићу.

Адвокат Новак Нинић: Ја ћу да Вам цитирам.

Председник већа: Добро, немојте да цитирате колега зашто је то битно?

Сведок Мићо Јовичић: Ал, нисам, нисам конкретно седио и причао с њим.

Председник већа: Зашто је то битно?

Адвокат Новак Нинић: О каквој савести причамо по којој је он решио да све призна и да се сети чега се није сећао, а да се не сећа нечега што се трудио да заворави, све због савести и онда тај који му је помогао да му буде тешко на савести он се дружи са њим.

Председник већа: Добро. Евидентирано као примедба, да.

Адвокат Новак Нинић: То мене занима. Кажите ми молим Вас за Мушиће и улогу Драгане Ђекић.

Сведок Мићо Јовичић: Иста улога као и осталих војника, она је стајала у, у реду који је приводио Милану и Бобану да изврше егзекуцију.

Адвокат Новак Нинић: А, кад раније у Сарајеву изјавите да је летила по ливади.

Сведок Мићо Јовичић: Немогуће да је летила по ливади, мислим сада и у овоме, јер је био мрак и ноћ је. Ако сам тако рекао, можда сам се збунио и...

Адвокат Новак Нинић: Па је ли летила по ливади или је била....

Председник већа: Ево сада немојте понављати ево одговорио је. Немојте одговарати! Рекли сте.

Адвокат Новак Нинић: Добро јесте ли током ноћи 27.02., дакле након свега тога што се догодило јесте ли срели Драгану у Вишеграду?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се.

Адвокат Новак Нинић: Касније тог дана?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се. Она је спавала на другом месту, ја сам спавао у школи, крај кухиње.

Председник већа: Добро.

Адвокат Новак Нинић: Толико хвала Вам.

Председник већа: Хвала. Још неко питање? Дозет изволте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет поново. Ја се извињавам што радим допунско питање јер покушавам да повежем оно што је малопре одговорио са нечим што је изведено непосредно пред почетак његовог испитивања као доказ. Да ли сам Вас добро разумео да је Вама након 22. новембра 2016. године када сте дали исказ пред тужиоцем Цермином Пашићем.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Обрад Полуга рекао да се тај Липовац са фаличним оком зове Јово или Јован?

Сведок Мићо Јовичић: Ја Вам, ми смо, говорим да смо организовано. Некад сам био са Полугом у ауту, да нам буде јефтиније.

Председник већа: Добро, не пита Вас то. Дал Вам је он рекао тад име или како сте сазнали име?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам да ли је он, да ли је он или, он веруј или мислим једни од окривљених.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли то значи да сте Ви тад односно након 22.ноцембра 2016.године за Сарајево долазили заједно са осталим окривљенима?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да!

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Нису ли ти окривљени били у притвору?

Сведок Мићо Јовичић: Били су месец дана.

Адвокат Ђорђе Дозет: Месец дана били у притвору. А, до кад сте Ви били у Сарајево, односно у Вишеграду, односно на територији Босне и Херцеговине?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не знам тачно датум кад сам, али после суђења, а и пошто је Србија, Република Србија прихватила да моју молбу и договор да будем, више молба да служим казну у Републици Србији. До тог тренутка сам у Републици Српској, мислим и у, у Сарајево.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли се Ви у међувремену од Вашег споразума па до одласка из Босне и Херцеговине виђате са Обрадом Полугом?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Не виђате се?

Сведок Мићо Јовичић: После потписивања споразума.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да. Не виђате се више?

Сведок Мићо Јовичић: Не виђамо се.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте споразум потписали, односно споразум је потврђен већ пресудом 16.11.2016., а Ви 22. новембра 2016., не знате како се зове овај Јован са фаличним оком.

Председник већа: Немојте гестикуирати.

Адвокат Ђорђе Дозет: Извините.

Сведок Мићо Јовичић: Не знам. Не знам како, шта је написано и, али после моје пресуде, моје пресуде, кад су ми пресудили пет година и...

Адвокат Ђорђе Дозет: Више се нисте виђали са Обрадом, Полугом и осталима?

Сведок Мићо Јовичић: Са никим.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам више питања, то само потврђује оно што смо од почетка говорили.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јован или Јово Липовац потиче информација из тужилаштва за ратне злочине, а не из сећања овог сведока. Хвала Вам.

Председник већа: Јел чујете ову примедбу? Јел чујете ову примедбу?

Сведок Мићо Јовичић: Није, није тачно. Нико ми није рекао од тужилаца.

Председник већа: Само још да Вас питам за Драгану Ђекић. Какву је фризуру имала Драгана Ђекић?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Председник већа: Какву је фризуру имала Драгана Ђекић?

Сведок Мићо Јовичић: Како?

Председник већа: Какву фризуру је имала?

Сведок Мићо Јовичић: Имала је плаву косу.

Председник већа: Које дужине?

Сведок Мићо Јовичић: Тако до рамена.

Председник већа: До рамена. Добро. Да ли има још питања или не?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам ја три питања.

Председник већа: Добро, три, али кратка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кратка, најкраћа могућа. Да ли из Вашег окружења постоји још неко лице које се презива Липовац, а малог је раста?

Сведок Мићо Јовичић: Не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Где је то писало да је малог раста.

Председник већа: Немојте молим Вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Друго питање. Да ли сте сигурни да су у овим догађајима учествовала браћа Васиљевић?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте сигурни да су у овим догађајима учествовала браћа Васиљевић?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Председник већа: Чекајте да пита, после ћете, само да каже. Ајде приговорите.

Адвокат Небојша Перовић: Стављам примедбу јер ово не може да буде додатно питање. Ништа ново није рекао да би из тога проистекло питање.

Председник већа: Не, тужилац не пита, он поентира, поентира.

Адвокат Небојша Перовић: Око браће Васиљевић је толико приче било да ово је питање, не знам 79 пут.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: И молим Вас да одбијете јер није у складу са Закоником о кривичном поступку.

Председник већа: Шта, а шта радите сад заокружујете или шта?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Постављам питања ради разјашњења чињенично правне ствари.

Председник већа: Добро, то смо већ завршили за Васиљевиће, ајде ово да ли је било за Липовца то и некако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И треће питање.

Председник већа: Ајте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате да је око куће у Мушићима била ливада?

Сведок Мићо Јовичић: Испред куће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Председник већа: Испред куће је била ливада?

Сведок Мићо Јовичић: А, са стране је био воћњак неки.

Председник већа: Воће? То су оно дал је шљива, дал је јабука? Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И десетак воћки.

Адвокат Жељко Санковић: После ћу имати примедбу. Адвокат Жељко Санковић. Сада сте рекли на питање колеге Дозета, некакав договор између Вас и Србије. Какав је то договор?

Сведок Мићо Јовичић: Па, договор да служим овде казну.

Адвокат Жељко Санковић: С ким сте правили тај договор и када сте правили тај договор?

Сведок Мићо Јовичић: Па, замолио сам и Цермина и господина Мишу ако могу да судим, да служим у Србији.

Адвокат Жељко Санковић: И шта су Вам они рекли?

Сведок Мићо Јовичић: Да ће потрудити се да то ми испуне.

Адвокат Жељко Санковић: А, јел су још нешто тражили они?

Председник већа: Већ сте разјашњавали. Има један претрес...

Адвокат Жељко Санковић: Имам примедбе судија, имам примедбе на исказ овога сведока јер је овај сведок изјавио и на данашњем главном претресу и на главним претресима од 27.01.2020., и 28.01.2020., да је већ давао лажан исказ у поступку који се водио у Црној Гори против Небојше Ранисављевића. Сад, дакле овом сведоку не треба веровати из разлога јер је он закључио споразум с тужилаштом Босне и Херцеговине као један од услова тог споразума јесте да сведочи. Имамо и у пресуди гдје се наводи да су и оштећени прихватили тај споразум јер ће он да разјасни чињенично стање у даљем наставку овог поступка. Дакле, имамо човека испред себе који је био окривљени, који је био упознат са списима предмета, тако да ово није његово непосредно опажање, ово су опажања из списка предмета, односно оно што је тужилац од њега и тражио. И поред тога имамо чињеницу да је овај сведок у програму заштите сведока. Немамо ниједан доказ да је он у поступку заштите сведока, а тужилац је рекао, заменик тужиоца Миољуб Виторовић је рекао да је он овде у заштити сведока због тога што му овде окривљени прети. Сам сведок је рекао да нико овде од окривљених му не прети. Дакле, јасно је због чега је он у програму заштите сведока, да би они лакше односно ступили у контакт са њим. Сведок је сам изјавио да је десет пута био у контакту са Тужилаштом за ратне злочине. Сам тужилац је на главном претресу да је 06.11.2019., изјавио да ће се виђати са сведоцима када он хоће.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Дакле. Чекајте судија, пустите ме да завршим. Дакле, имајући у виду све то, имајући у виду допуну исказа овог сведока и...Судија!

Председник већа: Да, да ја Вас слушам, него ме колега.

Адвокат Жељко Санковић: Ви мене не поштујете као адвоката, смејете се док ја причам.

Председник већа: Не! Ја колегу слушам, колегу.

Адвокат Жељко Санковић: Мислим стварно нема смисла.

Председник већа: Извините.

Адвокат Жељко Санковић: Ништа, океј, у реду. Хвала.

Председник већа: Колега упуштате се у оно што је евидентирано на целом једном транскрипту.

Адвокат Жељко Санковић: Опомињете Перовића због недоличног понашања.

Председник већа: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: А, док ја причам Ви се смејете.

Председник већа: Ја се не смејем.

Адвокат Жељко Санковић: Стварно није у реду.

Председник већа: Колега!

Адвокат Жељко Санковић: Смејете се судија.

Председник већа: Колега уопште ономе што Ви кажете.

Адвокат Жељко Санковић: Док ја причам смејете се, није у реду. Стварно није у реду. Такав начин односа према одбрани није у реду, поготово не у једном оваквом поступку.

Председник већа: Колега!

Адвокат Жељко Санковић: Хвала Вам.

Председник већа: То као прво није тачно!

Адвокат Жељко Санковић: Тачно је судија. Има снимак.

Председник већа: Имаћу у виду да се...а ја сам реаговала. Прво снимка нема. Реаговала сам на оно што каже колега Дуруз. То је под један члан већа, с којим ја имам право овде да разговарам и консултујем се о даљем току поступка. Друго, оно о чему Ви сада разговарате и што сада овде излажете, Ви сте излагали већ претходно и Ви и чини ми се Дозет на ранијим транскриптима и на ранијим претресима.

Адвокат Жељко Санковић: Да, али не, не...

Председник већа: И сигурна сам да сте то Ви.

Адвокат Жељко Санковић: Нисте ми доставили, али читао сам транскрипте, нисам ја.

Председник већа: И сигурна сам да је Дозет.

Адвокат Жељко Санковић: Изјашњавали смо се делимично. Нисте допустили дакле, пустите ме да завршим.

Председник већа: Завршите колега.

Адвокат Жељко Санковић: Имао сам примедбе.

Председник већа: Па, завршите.

Адвокат Жељко Санковић: Да изнесем, да изнесем примедбе да то има неког смисла.

Председник већа: Завршите!

Адвокат Жељко Санковић: Прекидате ме док сам испитивао сведока. Наводно неким процесним да одлучујете да ли је Перовић видео то, да ли сте одбили доказ или нисте. Значи све време ни не дозвољавате, једноставно да учествујем активно у овом поступку како треба. Како то закон налаже, како ЗКП налаже. Не дозвољавате. Плус, јуче смо Вас пустили. Апелациони суд је рекао да налаз и мишљење вештака Ратка Ковачевића не може да се користи као доказ. Ви га користите. Значи ако Вама смета одбрана, ја ћу фино да изађем, Гојко нека узме адвоката по службеној дужности и то је то. Молим Вас пустите ме да завршим и да радим свој посао.

Председник већа: Радите свој посао.

Адвокат Жељко Санковић: Дакле, примедба јесте јер је и тужилац рекао да ће да се виђа са сведоцима када хоће, а имајући у виду све исказе сведока, и Крста Папића и Божића, и сведока Вранића и Небојше Ранисављевића, видимо на који начин поступа Тужилаштво за организовани криминал, видимо шта су нудили тим сведоцима. Дакле, исто је понуђено и овом сведоку да лаже да би добио пет година затвора. Хвала Вам.

Председник већа: Перовићу шта сте хтели? Ништа? Добро. А, хтели сте, ајде.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Сведок је сада на питање одговарао везано за споразум, пресуду Суда Босне и Херцеговине и тако даље, па из тога проистиче једно питање. Ви сте закључили споразум са Тужилашвом за ратне злочине Босне и Херцеговине у коме сте признали одређену кривичну одговорност за догађај.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: За који и сада изражавате овај жаљење велико и кајање и тада признајете следећу ствар. Да сте заједно са, ово су иницијали од имена и презимена за лица за која признајете. „ОП“, „МП“, „ДШ“, „ОК“, „ПИ“, „РР“, „ВР“ или...

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Е сада појасните. Зашто у тренутку када закључујете споразум јер имате толику бол, патњу због тог догађаја који се десило. Зашто у том тренутку Ви нема иницијала од имена овде окривљених? За које касније говорите како су и они. Зашто их штитите у том тренутку?

Сведок Мићо Јовичић: Па, у том тренутку су ме питали само за те људе са иницијалима.

Адвокат Небојша Перовић: Чекајте. Они Вас и у следећим тренуцима питају ко је још био. И онда Ви кажете, па био је тај, тај, тај, па следећи пут кад Вас питају, ко

је још био, онда Ви кажете, еее био је и тај, и тај, и тај. Закључење споразума о признању кривичног дела представља један највећи степен одговорности и критике коју неки човек према себи може да има. И признаје да је извршио одређену кривичну радњу и пристаје на санкцију, затворску казну. Зашто у том тренутку Ви не знате да су ови људи, или их штитите и кријете. Јер то испада да онда Ви уствари тај споразум нисте са пуним, овај преиспитивањем себе и своје савести потписали. Зашто у том тренутку нема „ДВ“, нема „ЉВ“, зашто штитите у том тренутку и „МВ“, рецимо Митра Васиљевића?

Сведок Мићо Јовичић: Није ме нико питао, а нисам се ни сетио.

Председник већа: Добро, то је одговор.

Адвокат Небојша Перовић: Не, не спорим ја, то је сјајан одговор. Захваљујем господине Јовичићу.

Председник већа: Добро, ако нема више питања за сведока ја се Вама захваљујем што сте дошли. Можете да идете. Шта имате Ви питања? Јесте се договорили Нинићу, јесте? Ајде. Перовић, микрофон.

Оптужена Драгана Ђекић: Добар дан.

Сведок Мићо Јовичић: Добар дан.

Оптужена Драгана Ђекић: Пар питања бих Вам поставила.

Сведок Мићо Јовичић: Добро, изволите.

Оптужена Драгана Ђекић: Реците ми прво, да ли сам ја била у рату када сте Ви кренули у рат са мном или сам била у Београду?

Сведок Мићо Јовичић: Била си у Београду.

Оптужена Драгана Ђекић: Хвала Вам. А реците ми, која су то та тројица која су стајала напољу?

Сведок Мићо Јовичић: Где?

Оптужена Драгана Ђекић: Са Вама у школи?

Сведок Мићо Јовичић: Па...

Оптужена Драгана Ђекић: Која су тројица која су стајала са вама напољу, просто је?

Сведок Мићо Јовичић: Не знам тачно војника који је, шта је он као стражар, а касније сам се сетио или ме је неко информисао да је то био, пошто је стражар рекао Глишо, ја сам се распитао ваљда ко је тај Глишо.

Председник већа: А са ким сте Ви били, кажете, била смо нас тројица напољу. Са ким сте Ви то били?

Сведок Мићо Јовичић: Па, то кад су већ сви ушли у ...

Председник већа: Па, ко је то био? То Вас пита окривљена.

Сведок Мићо Јовичић: Па, нас је троје било само.

Председник већа: Ко?

Сведок Мићо Јовичић: Тај Глишо, Глишић или не знам како се зове, тај омањи човек у СМБ униформи

Председник већа: И ко још?

Сведок Мићо Јовичић: И стражар.

Председник већа: Који стражар?

Сведок Мићо Јовичић: Војник један, ја не знам, мислим да је Словенац, али не знам.

Председник већа: Добро.

Оптужена Драгана Ђекић: Значи, вас тројица сте били напољу?

Сведок Мићо Јовичић: Да, и на крају кад је све, кад су сви ушли.

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте Ви улазили унутра?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам.

Оптужена Драгана Ђекић: А та двојица која су била са Вама напољу, јесу улазили?

Сведок Мићо Јовичић: Нису, нису.

Оптужена Драгана Ђекић: Нису. Реците ми, јесте се дружили са...

Сведок Мићо Јовичић: Бар их ја нисам видео.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро, добро. А јесте се дружили са неким Козаком, Козачаком или тако нешто?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам, са Асом.

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте. Јесте конзумирали алкохол са њим?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам, као и сви остали људи.

Оптужена Драгана Ђекић: Не као и сви остали, питам Вас за њега, конкретно Вас питам, да ли сте Ви и он конзумирали алкохол?

Сведок Мићо Јовичић: Ас није пио никако.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро, реците ми, да ли сте јели јабуке и пили алкохол са њим?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: Сирово месо јесам јео и пио вотку, али јабуке и воће нешто не сећам се.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро, мале Раде се сећате, је ли тако?

Сведок Мићо Јовичић: Кога?

Оптужена Драгана Ђекић: Мале Раде?

Сведок Мићо Јовичић: Да, сећам се али њој не знам презиме.

Оптужена Драгана Ђекић: Па, добро, небитно, сећате се мале Раде?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли можете да опишете како она изгледа?

Сведок Мићо Јовичић: Па, ту негде твоје висине, можда мања и црну косу, на махагони, тако, али црна.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро. Јел можете да ми кажете, да ли сте имали рамбо нож?

Сведок Мићо Јовичић: Молим?

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте рамбо нож имали, као опрему?

Сведок Мићо Јовичић: Јесам, купио сам на пијаци га у Београду.

Оптужена Драгана Ђекић: Аха добро. А реците ми, да ли сте прали тај рамбо нож некада? Мислим, прали, чистили, како се то већ ради са ножевима, не знам.

Сведок Мићо Јовичић: Нисам, нисам га користио уопште, био ми је у транспортној врећи.

Оптужена Драгана Ђекић: Аха, добро, добро. А реците ми, да ли Вам је та мала Рада некад доносила нафту или шта већ иде за чишћење тих ножева?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се, имали смо дрнчу и нафту по избору колико хоћеш за чишћење оружја.

Оптужена Драгана Ђекић: Не сећате се да Вам је јутро после тог немилостивог догађаја, доносила како год да се то зове за чишћење, да бисте очистили?

Сведок Мићо Јовичић: Као прво, она је прије отишла него што се тај догађај догодио, колико се ја сећам.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро.

Сведок Мићо Јовичић: И нисам чистио нож и нож.

Оптужена Драгана Ђекић: Додатак, кржави нож? Додатак.

Сведок Мићо Јовичић: Нисам уопште имао кржав нож, имао сам бодаж мађарског калашњикова са кафеним корицама.

Оптужена Драгана Ђекић: Хајдемо даље. Имали сте и то, да у праву сте, моја грешка, имали сте два. Добро и још једно питање само, да ли се нешто десило на неком лименом мосту?

Сведок Мићо Јовичић: На?

Оптужена Драгана Ђекић: На неком лименом мосту у Вишеграду?

Сведок Мићо Јовичић: Лимени мост?

Оптужена Драгана Ђекић: Лимени мост, хидроелектрана, нешто тако?

Председник већа: Немојте.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли се нешто десило?

Сведок Мићо Јовичић: Знам да има нови мост и ћуприја. Има један мост који веже Спортски центар, није то мост, то је брана.

Оптужена Драгана Ђекић: Па, добро, да, брана. А реците ми, ја опет морам да Вас питам, тај Ваш нож рамбо, јесте га Ви, Ви сте га баш волели, јесте га користили или Вам је био као реквизит?

Сведок Мићо Јовичић: Више ми је био као реквизит.

Оптужена Драгана Ђекић: А као реквизит. А реците ми...

Сведок Мићо Јовичић: Јер није био оригинал уопште.

Оптужена Драгана Ђекић: Није био оригинал, није био оригинал?

Сведок Мићо Јовичић: Није био.

Оптужена Драгана Ђекић: Није био оригинал?

Сведок Мићо Јовичић: Није оригинал био.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро, добро. А реците ми само још ово, за тај мост, да ли се десило нешто ту?

Председник већа: Па, рекао је.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли је страдало можда неко дете, 13-14 година од реквизита? Ја нисам адвокат, ја не знам да постављам питања.

Председник већа: Морате да се консултујете са колегом.

Сведок Мићо Јовичић: Не, не сећам се.

Оптужена Драгана Ђекић: Не, нисмо се консултовали. Не сећате се, добро. И последње питање, више Вас нећу задржавати, то вече када се десио тај инцидент, та трагедија када се десила, Ви и Небојша Ранисављевић да ли сте некога и кога сте срели на мосту у Вишеграду? После свега, значи, када се све завршило.

Сведок Мићо Јовичић: Ја, колико се сећам, да после Мушића, то и сада, то и пре сам говорио, да сам се нашао на Околиштима.

Оптужена Драгана Ђекић: Не питам Вас за Околиште, питам Вас за мост. Хајде фокусирајте се на питање.

Сведок Мићо Јовичић: Што се тиче Вишеграда, нисам био у Вишеграду ту вечер.

Оптужена Драгана Ђекић: Нисте били у Вишеграду то вече?

Сведок Мићо Јовичић: Нисам ту вече био.

Председник већа: Када се завршило све то, у колико сати?

Сведок Мићо Јовичић: Пала је ноћ.

Председник већа: Па, добро, пада рано ноћ у фебруару.

Оптужена Драгана Ђекић: Наравно.

Председник већа: Када се завршило?

Сведок Мићо Јовичић: После 8, тако нешто.

Председник већа: После 8?

Сведок Мићо Јовичић: Да. Нисам имао потребе да видим.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте срели некога?

Председник већа: А колико је трајало то све у тој кући?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не знам, мени је читаву вечност, да Вам кажем.

Председник већа: Па добро, читаву вечност Вама, али колико је реално то било?

Сведок Мићо Јовичић: Па, реално једно два сата, највише.

Председник већа: И свако је онда отишао на своју страну?

Сведок Мићо Јовичић: Па, једни су се вратили у школу, једни су ...

Председник већа: А Ви?

Сведок Мићо Јовичић: Ја сам отишао конкретно на Околиште.

Председник већа: Ви и?

Сведок Мићо Јовичић: Ја мислим да је Нешо Ранисављевић, да је он отишао код девојке.

Председник већа: Изволите, окривљена је хтела нешто да каже или неку примедбу да изнесе?

Оптужена Драгана Ђекић: Да, да, да, овај, значи Ви сте кренули са Нешом на Околиште?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Оптужена Драгана Ђекић: Јесте ишли пешке или колима?

Сведок Мићо Јовичић: Са нечим сам се пребацио али не могу да се сетим. То сам рекао и раније.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте срели неког на том мосту?

Сведок Мићо Јовичић: Па, не знам, не сећам се да сам икога срео на мосту.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте срели мене на том мосту?

Сведок Мићо Јовичић: Не, кад ме баш конкретно питаш, ја мислим да сам срео Жељка Јоксимовића, колико ми сада, возио је некога „Голфа“ или „Фићу“, али „Голфа“ пре.

Председник већа: Ставите примедбу, окривљена, ако сте хтели примедбу неку. Не?

Оптужена Драгана Ђекић: Не знам ја то.

Председник већа: Добро.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте срели мене на мосту?

Председник већа: Ево каже да није.

Сведок Мићо Јовичић: Не, не, нисам.

Оптужена Драгана Ђекић: Хтела сам да наставим питање, али нисам адвокат, па.

Председник већа: Наставите, наставите, питања само не понављајте.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли... Да ли сам Вас питала шта се дешава?

Сведок Мићо Јовичић: Ја Вам кажем да се сећам тога, и теби говорим и госпођи, председнику већа или судији, нисам сада у томе фазону и адвокатима и тужиоцу, онога тренутка из Мушића...

Оптужена Драгана Ђекић: Добро, нисам Вас питала то, хајте да завршимо сада причу. Само ми одговорите конкретно, да ли се сећате да сам Вас ја питала, ја, да сам Вас питала, ја као Ђекић Драгана, шта се дешава. Да ли се сећате тога и да ли се то десило?

Председник већа: Чекајте, сада да каже до краја ову реченицу.

Сведок Мићо Јовичић: Ја говорим једно, она говори друго. Ја говорим да се не сећам од тренутка Мушића до уласка у собу, скоро никакве ситуације. Јер прелазимо мост, наравно Нови мост да би отишли на Околиште. Али да сам срео некога, ја кроз маглу. Једино колико ми сећање служи, али нисам сигуран, да је тај Јоксимовић нестало му горива и да је ишао са „Голфом“, бели је.

Председник већа: Добро.

Оптужена Драгана Ђекић: Да ли сте куповали ракију од браће Гораждевац?

Сведок Мићо Јовичић: Кога?

Оптужена Драгана Ђекић: Од браће Гораждеваца?

Сведок Мићо Јовичић: Куповао сам ракију и од више грађана и од Гораждана и ко је био.

Оптужена Драгана Ђекић: Одлично. А колико сте куповали те ракије?

Сведок Мићо Јовичић: Па, некад две литре, некад литру, некад три.

Оптужена Драгана Ђекић: Некад балон, могу то да додам?

Сведок Мићо Јовичић: Не, не, никад није био балон.

Оптужена Драгана Ђекић: Није балон био?

Сведок Мићо Јовичић: Биле су оне дволитре од сокова од газираних и литарске флаше.

Оптужена Драгана Ђекић: Добро и последње питање, нећу више да Вас оптерећујем, да ли сте мени рекли, да ли се сећате, „све је завршено, нема потребе да идеш нигде, посебно не у команду, они су у Дрини“?

Сведок Мићо Јовичић: Не сећам се.

Оптужена Драгана Ђекић: Не сећате се? Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Ако више нема питања, имате Ви?

Оптужени Гојко Лукић: Нема везе.

Адвокат Жељко Санковић: Јел` могу да се консултујем судија...

Оптужени Гојко Лукић: Не треба ништа, само да те поздравим... БЕЗ МИКРОФОНА

Председник већа: Чекајте, вратите се или на микрофон, ево код Перовића, код Перовића.

Оптужени Гојко Лукић: ...Ал` те само молим, молим, Милана знаш јел`, сви су овде о њему причали, Бобана, богове, Крла, кога све знаш, ал` дал` си мене икад видео, као човека, имај нешто у себи српско, јел` сам добар Србин, добар човек, а то шта је неко радио, сазнаће се све, све ће се сазнати, и сви ће, причаш једно, ... петнаест година, овде сам га видео, ставио цвикере... разумеш, свака част малом... што је имао с киме се дружити. Осуђен је вечито, ја би га стрпо још доље петсто година да никад не изађе ако је такве другове имо. Ал` немој, испричај ту пред људима дал` си ме икад у животу видио, кажеш био си и на слави, знаш кога си видео на слави? Брата онога што су га убили 2004. инжињера, што је радио на централу.

Сведок Мићо Јовичић: Знам ја, радио са мном.

Оптужени Гојко Лукић: Чуо сам да си радио, реко си да си и на централу радио.

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Оптужени Гојко Лукић: Ал` што волиш тако...искрено, ако је човек био лук јео и мирисо...

Сведок Мићо Јовичић: Ја немам интереса да лажем. Немам никаквог интереса.

Оптужени Гојко Лукић: Гледај вамо!

Председник већа: Полако ево, то је на овај начин, ја констатујем да је ово практично суочење, тако да Ви кажете њему да говори истину јел` тако.

Оптужени Гојко Лукић: Истину, само истину...

Председник већа: И да каже кога је видео...

Оптужени Гојко Лукић: Ништа друго и да се видимо....

Председник већа: Јесте, а сведок не каже ништа. Шта Ви кажете? Не мени него њему.

Сведок Мићо Јовичић: Рекао сам оно што сам имао...

Оптужени Гојко Лукић: Јесам униформу имо...

Сведок Мићо Јовичић: Оно што сам тврдио госпођи судији.

Оптужени Гојко Лукић: Добро, знају они шта си ти тврдио...

Сведок Мићо Јовичић: Адвокатима...

Оптужени Гојко Лукић: Он највише зна... Кажи ми јесам ли имао униформу ја?

Сведок Мићо Јовичић: Некад си, кад си шетао градом, некад си горњи део, некад доњи.

Оптужени Гојко Лукић: Некад доњи, некад горњи?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Оптужени Гојко Лукић: Униформу?

Сведок Мићо Јовичић: Да.

Оптужени Гојко Лукић: А јесам имо целу униформи као ви?

Сведок Мићо Јовичић: Ниси, ниси био војник као ми.

Оптужени Гојко Лукић: Нисам никад био ни војник, ни био у рату.

Сведок Мићо Јовичић: Ниси био војник као ми, ал`...

Оптужени Гојко Лукић: Видиш како fino кажеш... Ни у рату ни војник, а виче био си овде био си овде. Поздрављам те, немам питања.

Председник већа: Вратите се на место. Ми смо на овај начин завршили са сведоком.

Оптужени Душко Васиљевић: Имам ја само једно питање ако могу да поставим?

Председник већа: Хајде, као питање или као суочење Перовићу

Оптужени Душко Васиљевић: Па питање. Господине Јовичићу.

Председник већа: Представите се.

Оптужени Душко Васиљевић: Душко Васиљевић, окривљени. Ја тебе никад упознао нисам, упознао, видео, ни срео, сем овде, никад. Моје питање гласи: да ли ти знаш или се сећаш, кад си Душка видео, које време је било, које године или било шта? Да ли имаш икакву представу? И ово што...

Сведок Мићо Јовичић: Између, између 16.01. и 27. фебруара, у више наврата сам те видео.

Оптужени Душко Васиљевић: Где си ме видео, можеш ли да се сетиш?

Сведок Мићо Јовичић: Сада се зове, сада се зове, а вероватно и током рата, звала се Маршала Тита, а сада се зове и током рата се звала Краља Петра I, ослободиоца Карађорђевића.

Оптужени Душко Васиљевић: А реци ми, је ли то у радно време, ујутру, увече?

Сведок Мићо Јовичић: Кад смо били слободни негде око подне, тако нешто.

Оптужени Душко Васиљевић: Је ли рани дан?

Сведок Мићо Јовичић: Радни дан, недеља, кад смо били слободни.

Оптужени Душко Васиљевић: У то време, да ти ја кажем, у то време ја сам радио на Термоелектрани у Обреновцу. Био сам са својом породицом кући. Жена ми је била у то време трудна и дете сам имао од пет месеци. Никад у животу нит те видео, нити те срео, нит сам био тамо у то време. Од јула 1992. значи до 1995. године нисам био више тамо, никад, никад. Али ко...

Сведок Мићо Јовичић: Ја сам рекао оно своје сећање и остајем код тога.

Председник већа: Добро.

Оптужени Душко Васиљевић: Добро, Јовичићу, шта да ти кажем.

Председник већа: Вратите се на место. То је примедба Ваша.

Оптужени Душко Васиљевић: Можеш само да лажеш.

Председник већа: Ваша примедба је евидентирана.

Оптужени Душко Васиљевић: Себе и ради свог интереса.

Сведок Мићо Јовичић: Немам интереса уопште.

Председник већа: Значи, на овај начин смо завршили, Јовичић, сада сведок може да иде. Хвала Вам што сте дошли.

Сведок Мићо Јовичић: Молим.

Председник већа: И ми ћемо уколико колеге се сложите, можете да идете, да позовемо Крсту Папића, али заиста брзо да га не враћамо за други пут. Јел можемо брзо Крсту Папића? Крсто Папић не говори о овим свим местима, тако да је ту у том смислу је његов исказ бржи мало.

Адвокат Небојша Перовић: Ако дозвољавате, председнице, адвокат Небојша Перовић. Само бих ставио примедбе на исказ сведока Мића Јовичића.

Председник већа: Може.

Адвокат Небојша Перовић: Ништа ново нећу рећи, осим онога што сам и данас закључио, да и Ви као председник већа и чланови већа сте јасно извели закључак да велике контрадикторности постоје и у данашњем сведочењу и у поређењу данашњег сведочења са другим изјавама које је давао. Морам подсетити на следеће: да управо наш Законик о кривичном поступку води итекако рачуна о кредибилитету сведока и да се више, као што је раније било, да се не може поклонити вера једном делу исказа, а у другом да се не верује. Значи, човек или лаже или говори истину. Ми данас имамо сведока који је чак сам признао да не говори истину. Морам Вам нешто напоменути. Правило које се овде примењује што често говорим пред разним већима, је управо то, англосаксонско правило, значи сведок ако за једну ситницу слаже, ништа друго не може да му се верује. А сам говори да не говори истину. И оно што бих предложио, прошло је припремно рочиште, међутим, данас када смо видели да овај сведок чак ни не разазнаје, не препознаје ликове, ни ко је Душко ни ко је Љубиша ни ко има дугу косу, ни ко има кратку и тако даље и све живо, осим што вежемо особу са дугом косом да је лик који је уз Милана Лукића. А ја бих Вас замолио сада службеним путем да прибавите, а ми ћемо се потрудити овако да Вам доставимо, да од Полицијске станице Обреновац тражите, ако и даље имају, да Вам доставе податке у виду фотографија из тог периода. Ми имамо фотографије, али због веродостојности, значи да Вам Полицијска станица Обреновац достави приликом издавања личних карата, пошто чувају у тим досијеима, да Вам достави и да видите слику, изглед и косу Душка Васиљевића.

Председник већа: Добро, то ћемо свакако све следећи пут да одлучујемо. Кажите.

Адвокат Новак Нинић: Адвокат Новак Нинић. Само сам хтео да се придружим примедбама које су моје колеге изнеле. Не бих то понављао. Толико.

Председник већа: Добро, идемо на сведока Папића. Јесте били Ви већ овде господине Папићу? Ту стоје сведоци.

Сведок Крсто Папић: Не, нисам овде био, али сам био...

Председник већа: А, у некој другој судници.

Сведок Крсто Папић: Али, сам био доле.

Председник већа: Укључите микрофон.

Крсто Папић, са подацима као у списима предмета јел тако? Има ли неких измена код Вас?

Сведок Крсто Папић: Једино је била промена адресе, мислим да ми дође на стару адресу.

Председник већа: Кажите.

Сведок Крсто Папић: Ја сам у Расинској.

Председник већа: Добро, уписаћемо. Како? Расинска.

Сведок Крсто Папић: Расинска 6.

Председник већа: Добро.

Сведок Крсто Папић: Све остало је исто.

Председник већа: Добро, позвали смо Вас као сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Морате да кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитајте заклетву ту испред Вас. Заклињем се својом чашћу...

Сведок Крсто Папић: Да. „Заклињем се својом чашћу“. Јел` треба да наглас или?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Папић: „Да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Ето.

Председник већа: Добро. Најкраће могуће имајући у виду да је дошло до промене председника већа. Догађај због кога судимо овде знате.

Сведок Крсто Папић: Да.

Председник већа: Знате лица којима судимо. Давали сте исказ. Да ли остајете код својих исказа до сада?

Сведок Крсто Папић: Да, остајем, остајем.

Председник већа: Реците ми да ли сте видели кад је било оно код воза, ту нисте били, били сте само код школе.

Сведок Крсто Папић: Код школе.

Председник већа: Ког сте затекли код школе? Да ли сте видели неког од овде окривљених и шта је радио?

Сведок Крсто Папић: Не, нисам. Сад ћу Вам ја рећи овај, Штрпце где су људи скинути са воза и покупљени и Прелово место школе су отприлике дијагонално. Значи из Штрбаца мора да се дође у Вишеград, из Вишеграда северозападно.

Председник већа: Добро.

Сведок Крсто Папић: Да се иде до Прелова. Е сад, ја сад не знам шта се дешавало у Штрбцима. Ко је био у Штрбцима.

Председник већа: Не, не само Вас питам за школу, кога сте видели ето најкраће?

Сведок Крсто Папић: У школи сам био двадесет минута и од ових овде окривљених нисам видео никога. Значи видео сам групу Милана Лукића, оне његове брадате и тако даље.

Председник већа: Јесте разговарали са Миланом?

Сведок Крсто Папић: Разговарао сам, врло непријатан разговор је био између мене и њих и могу Вам рећи да сам једва извукао живу главу одатле.

Председник већа: Знате ли Милановог брата и његови другови?

Сведок Крсто Папић: Гојка Лукића? Како да не знам, знам.

Председник већа: Јел` био он ту?

Сведок Крсто Папић: Не.

Председник већа: Јел` био с Миланом можда?

Сведок Крсто Папић: Не. Он је човек који није ратовао, који је уживао у лепом Вишеграду и тако даље, да не говорим даље, ето.

Председник већа: То сам хтела да Вас питам.

Сведок Крсто Папић: Он нигде није ни био, мислим нажалост, ето.

Председник већа: Како нигде није био нажалост, шта то значи?

Сведок Крсто Папић: У току рата, као учесник у рату мислим то.

Председник већа: Него шта је радио?

Сведок Крсто Папић: Живео је у Вишеграду, леп живот уживао, ето.

Председник већа: Питања, тужилац.

Заменик тужица за ратне злочине: Добар дан, заменик тужиоца Василије Сераглић. Ви сте у истрази 30.12.2014., изјавили нешто супротно на страни 5, последњи став, четврта, четврти ред одоздо.

Сведок Крсто Папић: Јесам. И то сам образложио.

Заменик тужица за ратне злочине: Е, сад ја Вас питам овај, да ли Вам је неко сугерисао да пред данашњим суђењем говорите то што сте сада рекли?

Сведок Крсто Папић: Не. Није нико.

Заменик тужица за ратне злочине: А, да ли, да ли је неко можда вршио принуду или не дај боже претио Вама да причате овако на начин како сад кажете?

Сведок Крсто Папић: Не. Не. Једину претњу коју сам имао је од заменика тужиоца за ратне злочине Босне и Херцеговине Цермина Пашића.

Заменик тужица за ратне злочине: А, дал Вам је неко претио из Тужилаштва за ратне злочине Србије?

Сведок Крсто Папић: Не. Чак сам имао коректан однос према господину Миши Виторовићу. Бруно Векарић је био врло мало присутан и тако даље. Значи, сав мој контакт био је са господином Мишом Виторовићем.

Заменик тужица за ратне злочине: Ви сте рекли на страни пет, последњи став, два, четири, четврти ред одпозади „И ту испред у ходнику видео сам Јову Липовца“. Па, јел Вас неко принудио да то кажете?

Сведок Крсто Папић: Мени је у Амбасади Босне и Херцеговине.

Заменик тужица за ратне злочине: Чекајте. Значи, пред замеником тужиоца за ратне злочине Виторовићем децембра 2014. у овој згради, значи истражни поступак који води Тужилаштво Републике Србије.

Сведок Крсто Папић: Могуће је, могуће је.

Заменик тужица за ратне злочине: Па, како објашњавате разлику?

Сведок Крсто Папић: Кажем Вам мени је било сугерисано у амбасади када су ми дали списак.

Председник већа: Чекајте да чујемо одговор!

Сведок Крсто Папић: Кад су ме одвели у Амбасаду Босне и Херцеговине незаконито овај, тад ми је господин Џермин Пашић донео списак од тридесет имена и рекао ми да ће добро бити за мене и за моју породицу да бар десет имена са тог списка, овај кажем да су учествовали.

Председник већа: Добро.

Заменик тужица за ратне злочине: А јел` нешто рекао заменик тужиоца Миољуб Виторовић?

Сведок Крсто Папић: Не, није. Јесте ме испитивао до детаља све.

Заменик тужица за ратне злочине: А, да ли је сугерисао или не дај боже незаконито поступао?

Сведок Крсто Папић: Не, не, не. Није, није.

Заменик тужица за ратне злочине: Да ли по Вама године чине да сећања бледе?

Сведок Крсто Папић: Не да бледе, него, него сам и ја избледео, а сећање поготово. `93. фебруар месец и ово, да Вам не говорим рат и рањавање и породица ми је била овде у Београду и ја сам био тамо са супругом и са оцем и тако даље. Све је то утицало и ово, ово и суђења ова и, и та 2014. су толико стресни били да.

Заменик тужица за ратне злочине: Хвала, немам питања.

Председник већа: Браниоци? Не. Добро. Кажите.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет. Из ових свих досадашњих записника овај, Ваших које сам прочитао произилази да сте Ви били командант.

Сведок Крсто Папић: Командант батаљона.

Адвокат Ђорђе Дозет: Командант батаљона.

Сведок Крсто Папић: Јесте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Команда Ваших батаљона смештена је где?

Сведок Крсто Папић: У команди у Вишеграду.

Адвокат Ђорђе Дозет: А, команда Вашег батаљона у односу на школу у Прелову шта је?

Сведок Крсто Папић: Није ништа. Школа у Прелову је служила као кухиња и један део везе за прву чету, а батаљон чине...

Адвокат Ђорђе Дозет: За прву чету Ваше, Вашег батаљона?

Сведок Крсто Папић: Тако је, тако је, тако је. Јер прва чета је била смештена на, на овај локалитету до Жепе и постојала је реална опасност овај, од убачених група и...

Адвокат Ђорђе Дозет: О том сте причали. Е сад, као командант батаљона.

Сведок Крсто Папић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли Вам је познато лице именом Митрашин Глишић?

Сведок Крсто Папић: Како да не, како да не.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте га познавали мимо те војне формације и пре рата?

Сведок Крсто Папић: Пре рата сам га познавао. Он је живео у селу, село Капетановићи. Једина српска кућа је његова била у том селу Капетановићи, мислим да је тако било.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли нам можете сад као, претпостављам Ви сте резервни официр јел?

Сведок Крсто Папић: Нисам резервни официр, ја сам само из рата, значи.

Адвокат Ђорђе Дозет: Океј. Како је могуће да особа, младић, човек до 30 година, војно способан не буде војно способан? Не буде на линији, у ратној јединици него буде помоћни радник у кухињи?

Сведок Крсто Папић: Па сад ћу Вам рећи. Митрашин Глишић, то сам изјавио и суду кад сам видеолинком сведочио везано за њега. Човек који нема два дана основне школе, човек који је интелектуални и физички богаљ, нажалост не мислим му ништа лоше. Ја сам му једини помогао, иселили смо га из тог муслиманског села, дао му стан код неког наставника у Прелову и сместио у њега и дете и добио је рад у кухињи. Зато што је он радио у „Варди“, па му је машина одсекла прсте. Значи он је био војно неспособан, интелектуално да Вам не говорим. Алкохоличар од основне школе у коју није ни ишао.

Адвокат Ђорђе Дозет: Е, поменусте алкохоличар?

Сведок Крсто Папић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли сте га некад видели пијаног?

Сведок Крсто Папић: Па, лако је рећи, ал једно сто пута, увек је био под дозом алкохола.

Адвокат Ђорђе Дозет: Увек?

Сведок Крсто Папић: Да, увек је.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је био под дозом алкохола и док је обављао тај посао у школи у Прелову?

Сведок Крсто Папић: Да, да, да. Па ту кухињу смо са линије због тих алкохоличара пребацили назад, овамо да не би били ту овај, та екипа алкохоличара. А, њега смо оставили пошто му је ту била и жена и дете у Прелову, становали су привремено у том стану од школе и једино што је могао да ради, могао је да ради у кухињи. Ништа друго није могао да ради.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле, констатујем да сте изјавили да је он био неко кога сте Ви лично знали као алкохоличара?

Сведок Крсто Папић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам више питања.

Председник већа: Добро. Има ли још неко питање? Перовићу.

Адвокат Небојша Перовић: Кажете да сте познавали и Милана Лукића јел тако?

Сведок Крсто Папић: Милана Лукића сам површно познавао. Он је једанаест година млађи од мене и раније је отишао за Београд и за Немачку или Швајцарску. А, Ви сте адвокат?

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је, да ли знате Милана Лукића из периода тог дешавања `92., `93., `91. и тако даље?

Сведок Крсто Папић: Пошто сам знао његовог оца и мајку, упознао сам и њега кад је, кад је дошао у Вишеград. Раније сам га виђао као ђака, али то буквално више га нисам знао него...

Адвокат Небојша Перовић: Поставићу конкретно питање да не идем изосола као „киша око Крагујевца“.

Сведок Крсто Папић: Кажите.

Адвокат Небојша Перовић: Да ли је могуће да особа коју сте пре описивали Митрашин Глишић.

Сведок Крсто Папић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Буде позван на обележавање крсног имена славе код Милана Лукића и да буде гост?

Председник већа: Не пита јел` су се дружили?

Сведок Крсто Папић: Питате ме нешто што.

Адвокат Небојша Перовић: Па, зато Вас питам да ли знате, да ли сте познавали Милана Лукића, његов положај у друштву и тако даље и да ли би он Митрашина звао „сутра ми је слава, дођи пријатељу“.

Сведок Крсто Папић: Ма никад то.

Адвокат Небојша Перовић: Па, то Вас питам.

Сведок Крсто Папић: Мислим да не би никад, али не знам.

Адвокат Небојша Перовић: Добро, добро, хвала.

Председник већа: Добро. Још неко питање. Ајте.

Заменик тужица за ратне злочине: Да ли по Вама неко ко попије две, три чаше ракије сваки дан је алкохоличар?

Сведок Крсто Папић: Има једна научна студија неко ко десет година пије по једну чашицу сваки дан је алкохоличар, после десет година.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала.

Председник већа: Имате Ви још нешто? Ајте.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да ли је Митрашин Глишић за кога сте Ви рекли да је алкохоличар зато што знате да десет година пије по једну чашу или сте га виђали пијаног стално?

Сведок Крсто Папић: По једну флашу отприлике тако.

Адвокат Ђорђе Дозет: По једну флашу?

Сведок Крсто Папић: Да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Хвала немам више.

Председник већа: Добро. Рекли сте нам...шта је тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дозволте да се надовежем на колегу.

Председник већа: Ајде надовежите се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, ако је он био алкохоличар што сте га слали на задатке?

Сведок Крсто Папић: Није он имао никакве, он је радио у кухињи, значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, на радне задатке. Задатке које је обављао, ако...јесте имали поверења у њега?

Сведок Крсто Папић: Па, њега га. Прво, нисам га ја слао, њега је команда из Вишеграда ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, јесте имали поверења у њега као помоћног радника у кухињи?

Сведок Крсто Папић: Он је имао претпостављене и куvara, и достављача и све остало, он је само могао по наређењу тих људи који су били да нешто кромпир, ако може ...

Председник већа: Па, јесте Ви његов били командант? Јесте Ви њему командовали?

Сведок Крсто Папић: Не, он је припадао позадинском...

Председник већа: Јесте га ви распоредили?

Сведок Крсто Папић: Не, нисам га ја распоредио.

Председник већа: Па, онда немојте то питање, није за сведока. Добро. Рекли сте нам да је Божић лошег здравственог стања?

Сведок Крсто Папић: Јесте, јесте и чуо сам пре неко вече.

Председник већа: Шта то значи?

Сведок Крсто Папић: Пре него вече звала ме је његова супруга. Он је иначе пар година, поготово кад је почело овај испитивање везано за овај случај, имао је доста неприлика везано за сарајевско тужилаштво за ратне злочине и тако даље. Он је човек један изузетно поштен и фин, био је мој возач.

Председник већа: Не би било лоше да нам пошаље неку документацију, ништа није јавио зашто није дошао.

Сведок Крсто Папић: Па, ја могу да јавим његовој супруги.

Председник већа: Ако Вам није тешко.

Сведок Крсто Папић: Он је, он је психички болестан. Значи...

Председник већа: Психички је болестан? Не би било лоше да имамо ту документацију.

Сведок Крсто Папић: Да, да. Он је `54. годиште, да, да.

Председник већа: Имате ли трошкове за данашњи долазак?

Сведок Крсто Папић: Не.

Председник већа: Да ли имате трошкове за долазак?

Сведок Крсто Папић: Да ли ја имам?

Председник већа: Да.

Сведок Крсто Папић: Не, не, ја имам пензионерску дозволу аутобусом.

Председник већа: Добро.

Сведок Крсто Папић: Једини трошак ми је што је син морао пошто водим унуке у школу и обданиште да не ради данас, па сам ја ...

Председник већа: Добро.

Сведок Крсто Папић: Морао да дођем овде.

Председник већа: Добро, хвала Вам онда што сте дошли.

Сведок Крсто Папић: А, кажите ми за Божића?

Председник већа: Не би било лоша да пошаље документацију.

Сведок Крсто Папић: Добро.

Председник већа: Па ћемо онда у том смислу следећи пут да видимо да ли ћемо га звати. Кажите колега. Да, да завршили смо само да се човек спреми да оде, да.

Адвокат Ђорђе Дозет: Мој предлог је да се у склопу јучерашњег дешавања и одређивања новог вештачења, да се и овај транскрипт са испитивањем овог сведока, као и они транскрипти о испитивању сведока Станице Марковић у којима се говори о Митрашину Глишићу доставе комисији вештака.

Председник већа: Добро, то може наравно. Можете да идете, хвала. У вези тог достављања значи након информације из службе нашег суда тачно је да имате некада снимак и пренос не знам или документа или на мониторима видите туђиоца или суд

или сведока који говори, међутим не сачињава се нити чува видео запис, док аудио записи постоје са свих претреса тако да то може да се достави. Ко је то тражио Ви или Перовић? Значи, видео записа нема, нити је то по закону. Значи то ни закон не предвиђа да се сачињава. У том смислу урадићемо наредбу, послаћемо овај предлог, може послаћемо и те транскрипте ако вештаци то када крену да читају. Кажите још.

Адвокат Небојша Перовић: У паузи овога сада што само да се настави везано за стручњаке који ће из велике школе или образовне установе вештачити личност Митрашина Глишића, молим Вас да тамо у напомени ставите да ово вештачење које је изузето из списка предмета да једноставно га и не читају, да не би случајно дошло до утицаја. Ово кажем само из простог разлога да стварно добијемо објективно стање личности.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Јел` на силу је пробано да се тај човек представи нормалним да би на крају добили одговор да и није баш. Значи увек исплива истина на крају. Е, сада да опет не би нешто, само им напомените да људи са факултета кажу јесте-није. Ето. Без утицаја, јер то би можда био неки утицај. Хвала Вам.

Председник већа: Колега. Био је предлог да се позове Рада јел тако, и да се позове из овога Јечменица. Јесте Ви у контакту са њима? Са Јечменицом и са Радом? Да, јесте. Јечменица. Колега јел` сте Ви у контакту с тим Јечменицом? Јесте. Тужилац се ту противио. Ми смо донели одлуку да их позовемо за следећи пут и видећемо да ли ћемо позвати Божића или не, ја не могу да предвидим нити сад да знам колико је он болестан и о каквој се болести ради.

26. октобар у 9 и 30, иста ова судница. Не, двојка, 26. октобра, судница број 2.

У међувремену можда стигне и налаз и мишљење судско психијатријског одбора, у сати... 9 и 30.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Имам два суђења притворска и после овде у пола три.

Председник већа: Нека Вас неко мења од колега. Значи једини термин који ми имамо, то је тај. То је један једини термин који имамо за ово суђење, а друго Божић је већ био, ови Јечменица и Рада не тичу се Лукића, већ Драгане Ђекић и овога Васиљевића. Ако стигне вештачење свакако ће, бићете у прилици наравно да испитате вештаке.

Довршено у 13,50.

Записничар

Председник већа-судија